

ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
UNIVERSITY OF WESTERN MACEDONIA

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ

**Η ΕΚΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ ΣΤΗΝ
ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΣΤΗ ΕΛΛΑΔΑ.
ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ**

Σπουδαστής: Δούγαλης Απόστολος

Επιβλέπων καθηγητής: Γιάντσης Ιωάννης

Φλώρινα, 2023

Δήλωση περί μη λογοκλοπής

Δηλώνω ότι είμαι ο συγγραφέας της παρούσας εργασίας με τίτλο «Η εκτροφή της αλεπούς στην Ευρώπη και κυρίτερα στην Ελλάδα. Οικολογικά προβλήματα και προοπτικές.», που συντάχθηκε στα πλαίσια της διπλωματικής μου εργασίας και παραδόθηκε το μήνα Σεπτέμβριο του 2023. Η αναφερόμενη εργασία δεν αποτελεί αντιγραφή ούτε προέρχεται από ανάθεση σε τρίτους. Οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν αναφέρονται σαφώς στη βιβλιογραφία και στο κείμενο ενώ κάθε εξωτερική βοήθεια, αν υπήρξε, αναγνωρίζεται ρητά.

Όνομα (κεφαλαία):

ΑΜ:

Υπογραφή:

.....

.....

.....

Ημερομηνία:

.....

*Αφιερώνω αυτή την προσπάθεια με
αμέριστο σεβασμό, εκτίμηση και αγάπη
στην οικογένειά μου που με στήριξε όλα
τα χρόνια των σπουδών μου.*

*Ευχαριστώ επίσης τον κ. Γιάντση Ιωάννη
ο οποίος με στήριξε και με βοήθησε έτσι ώστε να
ολοκληρωθεί η διπλωματική μου εργασία.*

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η εκτροφή γουνοφόρων ζώων αφορά την αναπαραγωγή και τη φροντίδα ζώων με σκοπό την συλλογή της γούνας τους για διάφορους σκοπούς. Σε ορισμένες περιοχές, η εκτροφή γουνοφόρων ζώων μπορεί να υπόκειται σε αυστηρούς νόμους και κανονισμούς που διέπουν τη μεταχείριση των ζώων, τις συνθήκες διαβίωσής τους και τη διαδικασία εξόδου της γούνας από το ζώο.

Η γουνοποιία αναφέρεται στη βιομηχανία και την τέχνη της επεξεργασίας του γούνινου δέρματος ζώων, όπως αλεπούδες, μινκ και άλλα, για να δημιουργήσει ρούχα, αξεσουάρ, και άλλα προϊόντα. Η γουνοποιία υπάρχει εδώ και αιώνες και έχει εξελιχθεί από την παραδοσιακή επεξεργασία των γούνινων δερμάτων με το χέρι σε μια σύγχρονη βιομηχανική διαδικασία.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η εκτροφή γουνοφόρων ζώων και κατ' επέκταση η γουνοποιία είναι ένα θέμα που αντιμετωπίζουν αντιδράσεις από οργανώσεις υπέρ των δικαιωμάτων των ζώων και πολλούς ανθρώπους που ανησυχούν για τη μεταχείριση των ζώων στις εκτροφές και τις επιπτώσεις της γουνοποιίας στο περιβάλλον. Σε αντίδραση, ορισμένες χώρες και περιοχές έχουν επιβάλει περιορισμούς ή ακόμα και απαγόρευση της εκτροφής γουνοφόρων ζώων. Επίσης, η αυξανόμενη δημοτικότητα των εναλλακτικών υλικών για τη μόδα, όπως τα συνθετικά υλικά, έχει επηρεάσει την αγορά των γουνών.

Λέξεις-κλειδιά: Αλεπού, Γουνοφόρα ζώα, Γουνοποιία, Γούνα, Εκτροφές, Οικολογία, Οικονομία.

ABSTRACT

Fur farming involves the breeding and care of animals for the purpose of harvesting their fur for various purposes. In some areas, fur farming can be subject to strict laws and regulations governing the treatment of the animals, their living conditions and the process of removing the fur from the animal.

Furry refers to the industry and art of processing the fur skins of animals, such as foxes, minks, and others, to create clothing, accessories, and other products. Fur industry has been around for centuries and has evolved from the traditional processing of fur skins by hand to a modern industrial process.

It is important to note that the farming of fur animals and by extension the fur industry is an issue that faces opposition from animal rights organizations and many people who are concerned about the treatment of animals in farms and the effects of fur industry on the environment. In response, some countries and regions have imposed restrictions or even banned the breeding of fur animals. Also, the growing popularity of alternative materials for fashion, such as synthetic materials, has affected the fur market.

Keywords: Fox, Fur-bearing animals, Fur industry, Fur, Breeding, Ecology, Economy.

Περιεχόμενα

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΕΙΚΟΝΩΝ	viii
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΙΝΑΚΩΝ	ix
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	x
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1
1.1 Ιστορικό της εκτροφής γουνοφόρων ζώων.....	1
1.1.1 Άγρια γουνοφόρα ζώα και τα χαρακτηριστικά τους.....	2
1.1.2 Εκτρεφόμενα γουνοφόρα ζώα και τα χαρακτηριστικά τους.....	8
1.2 Παθολογία των γουνοφόρων ζώων.....	11
1.2.1 Λοιμώδη νοσήματα	12
1.2.2 Τροφογενή νοσήματα	13
1.2.3 Η παθολογία της αλεπούς	13
1.3 Η εκτροφή της αλεπούς ανά τον κόσμο.....	15
1.4 Η εκτροφή της αλεπούς στην Ελλάδα	15
1.5 Παράγοντες που συνέβαλαν στην ανάπτυξη της εκτροφής των γουνοφόρων ζώων.	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΤΡΟΦΗΣ ΓΟΥΝΟΦΟΡΩΝ ΖΩΩΝ	17
2.1 Η τεχνική της εκτροφής	17
2.1.1 Μέθοδοι εκτροφής	18
2.2 Στέγαση εκτροφής.....	18
2.2.1 Θέση εκτροφής.....	18
2.2.2 Κατασκευή εκτροφείων - υπόστεγων.....	19
2.2.3 Εξοπλισμός εκτροφείων.....	20
2.3 Τρόποι διατροφής	20
2.3.1 Θρεπτικές ανάγκες αλεπούς	21
2.3.2 Προέλευση ζωοτροφών.....	22
2.4 Παράγοντες που επηρεάζουν την εκτροφή των ζώων	23
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΟΥΝΟΔΕΡΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ	25
3.1 Γουνοπαραγωγική ικανότητα	25
3.1.1 Χαρακτηριστικά της γούνας	25
3.1.2 Ανθεκτικότητα και μακροβιότητα της γούνας.....	26

3.2 Η διαδικασία παραγωγής γουνοδερμάτων.....	26
3.2.1 Επεξεργασία γουνοδερμάτων.....	28
3.2.2 Χειρισμός αλεπούς.....	29
3.3 Οικολογικά προβλήματα.....	30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ.....	32
4.1 Ευρωπαϊκός και Διεθνής χώρος.....	32
4.2 Προβλήματα στην Ελλάδα.....	33
4.2.1 Κατακερματισμός της παραγωγής.....	34
4.2.2 Έλλειψη συνεργατικής συνείδησης.....	35
4.2.3 Η εικόνα της Ελληνικής γούνας.....	36
4.3 Η οικονομία της Δ. Μακεδονίας στον κλάδο.....	37
4.4 Προοπτικές.....	37
4.4.1 Παγκόσμια ζήτηση.....	38
4.4.2 Ανάπτυξη εκτροφής.....	38
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	39
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	40

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 1. Ρακούν	2
Εικόνα 2. Γκρίζος λύκος	3
Εικόνα 3. Σκίουρος	4
Εικόνα 4. Κάστορας	5
Εικόνα 5. Κόκκινη αλεπού (<i>Vulpes vulpes</i>)	6
Εικόνα 6. Αρκτική αλεπού (<i>Alopex Lagopus</i>)	6
Εικόνα 7. Ωχρή αλεπού (<i>Vulpes pallida</i>)	7
Εικόνα 8. Γκρίζα αλεπού (<i>Lycalopex griseus</i>)	7
Εικόνα 9. Ενυδρίδα (βίδρα)	8
Εικόνα 10. Αμερικάνικο βιζόν (<i>Mustela vison</i>)	9
Εικόνα 11 Ευρωπαϊκό βιζόν (<i>Mustela lutreola</i>)	9
Εικόνα 12. Τσιντσιλά	10
Εικόνα 13. Ζιμπελίνα	11
Εικόνα 14. Κλωβός εκτροφής αλεπούς	17
Εικόνα 15. Εκτροφείο γουνοφόρων ζώων	20
Εικόνα 16. Γούνες από τρίχωμα αλεπούς	27
Εικόνα 17. Τσάντα από φυσική γούνα αλεπούς	28
Εικόνα 18. Αλεπού	39

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΙΝΑΚΩΝ

<i>Πίνακας 1. Παράδειγμα σύνθεσης σιτηρεσίων</i>	<i>23</i>
<i>Πίνακας 2. Παγκόσμια παραγωγή γουνοδερμάτων.....</i>	<i>33</i>
<i>Πίνακας 3. Η εξέλιξη της παραγωγής γουνοδερμάτων 2003 – 2019 στην Ελλάδα.....</i>	<i>36</i>

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στην παρούσα εργασία μελετάται η εκτροφή γουνοφόρων ζώων. Πιο συγκεκριμένα η εκτροφή της αλεπούς, τα χαρακτηριστικά καθώς και η παθολογία της. Ο σκοπός της ήταν να γίνει μια εμπειριστατωμένη βιβλιογραφική ανασκόπηση η οποία να παραθέτει επαρκείς πληροφορίες και στοιχεία για το ενδιαφέρον αυτό θέμα. Η δομή που ακολουθήθηκε περιλαμβάνει 5 κεφάλαια.

Στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται μια ιστορική ανασκόπηση σχετικά με την εκτροφή των γουνοφόρων ζώων και την παθολογία αυτών. Στην συνέχεια μελετάται η εκτροφή της αλεπούς ανά τον κόσμο και την Ελλάδα καθώς και οι παράγοντες που συμβάλουν στην ανάπτυξη μιας εκτροφής.

Στο δεύτερο κεφάλαιο περιγράφονται οι τεχνικές εκτροφής, η στέγαση αυτής, οι τρόποι διατροφής και οι παράγοντες που την επηρεάζουν.

Το τρίτο κεφάλαιο αναφέρεται στην γουνοπαραγωγική ικανότητα, τα χαρακτηριστικά και την ανθεκτικότητα της γούνας. Συνεχίζει με τα οικολογικά προβλήματα που πλήττουν τον τομέα αυτό.

Στο τέταρτο κεφάλαιο γίνεται η οικονομική διερεύνηση του κλάδου σε Ευρωπαϊκό και Διεθνές επίπεδο. Περιγράφονται τα προβλήματα στην Ελλάδα όπως και οι προοπτικές σε παγκόσμια κλίμακα.

Στο τέλος (πέμπτο κεφάλαιο) παρουσιάζονται τα κυριότερα συμπεράσματα που απορρέουν από την εργασία και ακολουθεί το σύνολο των βιβλιογραφικών πηγών που χρησιμοποιήθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Ιστορικό της εκτροφής γουνοφόρων ζώων

Η εκτροφή γουνοφόρων ζώων έχει μια πολύ μακρά ιστορία που χρονολογείται αιώνες πίσω. Η ανθρωπότητα έχει χρησιμοποιήσει την γούνα από τα ζώα για πρακτικούς, θερμικούς και αισθητικούς λόγους.

Η χρήση της γούνας άρχισε από πολύ παλιά στις αρχαίες πολιτισμικές κοινωνίες. Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι, οι Ρωμαίοι, οι Έλληνες και άλλες πολιτισμένες κοινωνίες χρησιμοποίησαν τις γούνες των ζώων για ρούχα και αξεσουάρ, όπως καπέλα και κομψά ρούχα. Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, η γούνα έγινε ακόμα πιο δημοφιλής, καθώς η ζήτηση για θερμά και ευγενικά ρούχα αυξήθηκε. Η ευρωπαϊκή αριστοκρατία χρησιμοποίησε ευρέως τις γούνες από ζώα όπως η αλεπού και η βίδρα. Κατά τον 17ο και 18ο αιώνα, η εκτροφή γουνοφόρων ζώων αναπτύχθηκε στην Αμερική και την Ευρώπη, ειδικά για την παραγωγή γούνας από τις βίδρες. Οι αποικιστές στην Αμερική επικεντρώθηκαν στην εκτροφή γουνοφόρων ζώων όπως η αλεπού και ο μυρμηγκοφάγος για εξαγωγή στην Ευρώπη. Η εκτροφή γουνοφόρων ζώων συνεχίζεται και σήμερα σε πολλές περιοχές του κόσμου. Οι πρακτικές αυτές, ωστόσο, έχουν αντιμετωπίσει αντιδράσεις από ομάδες υπέρ των δικαιωμάτων των ζώων, οι οποίες έχουν αναφερθεί σε ηθικά και περιβαλλοντικά ζητήματα σχετικά με τις συνθήκες διαβίωσης των ζώων στις εκτροφές. (Σπάης & Ντότας, 2014).

Γενικά, η εκτροφή γουνοφόρων ζώων έχει εξελιχθεί στην παρούσα μορφή της, με διάφορες πρακτικές και προτύπους που προσαρμόζονται σύμφωνα με τους νόμους και τις κανονιστικές ρυθμίσεις κάθε χώρας. Ωστόσο, η διατήρηση των περιβαλλοντικών, κοινωνικών και ηθικών προτύπων παραμένει ένα σημαντικό θέμα συζήτησης.

Η παγκόσμια γουνοποιία χρησιμοποιεί πρώτη ύλη (γουνοδέρματα) που προέρχεται συνήθως από δύο πηγές: Από δέρματα άγριων γουνοφόρων ζώων που είναι προϊόντα θηραμάτων που ζουν σε άγρια κατάσταση και δεν εκτρέφονται από τον άνθρωπο και από δέρματα που προέρχονται από εκτρεφόμενα γουνοφόρα ζώα.

1.1.1 Άγρια γουνοφόρα ζώα και τα χαρακτηριστικά τους

Τα άγρια γουνοφόρα ζώα τα συναντάμε στην φύση σε μεγάλη ποικιλία. Η πλειοψηφία από αυτά δίνει δέρμα το οποίο χρησιμοποιείται στη γουνοποιία. Ανάλογα με το είδος του ζώου μπορεί να είναι και αντικείμενα εκτροφής. Παρακάτω παρουσιάζονται ορισμένα άγρια ζώα που θηρεύονται κυρίως για τη γούνα τους:

- i. Το ρακούν (Εικόνα 1) είναι ένα δυνατό ζώο που έχει φουντωτή ουρά που φέρει 5-10 μαύρους δακτυλίους, κοντά πόδια, μικρά όρθια αυτιά και μυτερό ρύγχος. Είναι περίπου 25cm και 10kg. Έχει πυκνό τρίχωμα χρώματος γκρι ή μαύρου με καφετιές αποχρώσεις. Χαρακτηριστική είναι η περιοχή των ματιών που έχει μαύρο χρωματισμό σε σχήμα μάσκας. Είναι νυκτόβιο και παμφάγο ζώο. Το θηλυκό του μετά από κύηση ημερών γεννά συνήθως 3 έως 4 νεογνά. Συναντάτε κυρίως σε δάση όπου υπάρχει κοντά νερό. Η εξάπλωσή του επεκτείνεται από τις Η.Π.Α. μέχρι και την Ν. Αμερική.

Εικόνα 1. Ρακούν

Πηγή: <https://allaboutpets.gr/raccoon/>

- ii. Ο γκρίζος λύκος (Εικόνα 2) έχει πυκνή και αφράτη χειμερινή γούνα και ο χρωματισμός τους ποικίλει ανάλογα τα γεωγραφικά πλάτη. Παρά την ονομασία του μπορεί να είναι λευκός, μπεζ, γκρι, καφέ ή μαύρος. Η γούνα του παρέχει καλή μόνωση και έτσι τον καθιστά ανθεκτικό στο ψυχρό περιβάλλον. Το μήκος του σώματός του, χωρίς την ουρά, κυμαίνεται από 105-160cm ενώ η ουρά του από 29-50cm. Έχει ύψος από 80-100cm και τα αυτιά του φτάνουν έως 19cm. Ο γκρίζος λύκος ζυγίζει από 32-50kg. Είναι σαρκοφάγο ζώο που μπορεί να φάει

από μεγάλα σπληφόρα (π.χ. ελάφια, ζαρκάδια κ.α.) έως και μικρά ζώα κάθε είδους (π.χ. λαγούς, πουλιά κ.α.). Ο τρόπος επικοινωνίας των μελών του είναι το ουρλιαχτό και οι οσμητικές σημάσεις. Συναντάται στο μεγαλύτερο μέρος της υψηλούς σε πολλές παραλλαγές.

Εικόνα 2. Γκρίζος λύκος

Πηγή: https://www.pawfinder.gr/apeiloumeno_eidos_gkrizos_lykos/

- iii. Ο σκίουρος (ή βερβερίτσα) (Εικόνα 3) είναι ένα μικρό θηλαστικό ζώο που ανήκει στην οικογένεια σκιοιρίδες. Έχει χαρακτηριστική μακριά φουντωτή ουρά. Τα πισινά του πόδια είναι μεγαλύτερα από τα μπροστινά του καθιστώντας το έτσι ικανό να στέκεται όρθιο στα δύο του πόδια. Τα πόδια έχουν μικρά αλλά δυνατά νύχια που το βοηθούν τόσο στο σκάψιμο όσο και στο σκαρφάλωμα. Το χρώμα τους διαφέρει ανάλογα με το είδος του. Τα πιο διαδεδομένα είναι αυτά με το γκρίζο, κόκκινο ή καφέ χρωματισμό στην πλάτη και λευκό χρωματισμό στην κοιλιά. Σπάνια συναντάμε ολόλευκο σκίουρο. Έχουν διπλό τρίχωμα με το εξωτερικό να αποτελείται από σκληρές και μακριές τρίχες ενώ το εσωτερικό του είναι πυκνό και απαλό. Οι μικροί σκίουροι ζυγίζουν 15g, οι μεγαλύτεροι όμως (μαρμότες) μπορεί να φτάσουν να ζυγίζουν μέχρι 8kg. Είναι παμφάγα ζώα καταναλώνοντας τροφές φυτικής προέλευσης (καρύδια, καρπούς κ.α.), έντομα (πεταλούδες, μυρμήγκια κ.α.) καθώς και τροφές ζωικής προέλευσης (πουλιά, βατράχια κ.α.). Συναντάται κυρίως στην Ευρώπη, την Αμερική και την Ασία.

Εικόνα 3. Σκίουρος

Πηγή: <https://www.e-selides.gr/photo/>

- iv. Ο κάστορας (Εικόνα 4) είναι θηλαστικό ζώο και ανήκει στην οικογένεια των Καστοριδών. Είναι μεγαλόσωμο τρωκτικό το οποίο τρέφεται με υδρόβια φυτά, με φλούδες δέντρων και με καρπούς. Το μήκος του μπορεί να φτάσει μέχρι και τα 90cm. Τα δάχτυλα των πρισινών ποδιών του είναι ενωμένα καθιστώντας τον έτσι άριστο κολυμβητή. Χρησιμοποιεί την ουρά του ως πηδάλιο στο κολύμπι καθώς είναι πλατιά και με λέπια. Το κάτω μέρος της κοιλιάς του αποτελείται από δύο αδένες οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για την έκκριση του καστόριου (λιπαρή ουσία που χρησιμοποιείται στην φαρμακευτική ως καταπραϊντικό). Ο θηλυκός κάστορας κυοφορεί περίπου 3 μήνες και γεννά 1-5 μικρά. Ζει στα ποτάμια και στις λίμνες κατασκευάζοντας υπόγειες φωλιές. Υπάρχουν δύο είδη καστόρων που επιβιώνουν μέχρι και σήμερα ο Ευρασιατικός κάστορας (*Castor fibre*) που ζει στην Ευρώπη και την κεντρική Ασία και ο Αμερικανικός κάστορας (*Castor canadensis*) όπου συναντάται στην Β. Αμερική.

Εικόνα 4. Κάστορας

Πηγή: <https://www.britannica.com/animal/beaver>

- v. Η αλεπού είναι θηλαστικό και ανήκει στην οικογένεια Κυνίδες. Το πιο διαδεδομένο είδος αλεπούς είναι η Κόκκινη (*Vulpes vulpes*) (Εικόνα 5) η οποία έχει κόκκινο τρίχωμα με μαύρους χρωματισμούς στα πόδια και τα αυτιά της ενώ λευκό είναι το άκρο της ουράς της. Το μήκος της μπορεί να φτάσει μέχρι και τα 90cm ενώ μπορεί να ζυγίζει 7-10kg. Η ουρά της έχει μήκος έως 60cm. Έχει κοντά και λεπτά πόδια και το ρύγχος της είναι μακρόστενο. Όλα τα είδη είναι παμφάγα καταναλώνοντας ασπόνδυλα, λαγούς, τρωκτικά, ερπετά, χόρτα. Ιδιαίτερη προτίμηση όμως δείχνουν στα φρούτα, στα ψάρια, στα αυγά, στα πτηνά και στα έντομα. Η Κόκκινη αλεπού ζει κυρίως στην Ευρώπη, την Β. Αμερική και την Ασία. Άλλα είδη αλεπούδων συναντώνται σε μεγάλη εξάπλωση ανά την υφήλιο όπως η Αρκτική αλεπού (*Alopex Lagopus*) (Εικόνα 6) που ζει στις βόρειες πολικές περιοχές, η Ωχρή αλεπού (*Vulpes pallida*) (Εικόνα 7) που ζει στο Σαχέλ της Αφρικής καθώς και η Νοτιοαμερικανική γκρίζα αλεπού (*Lycalopex griseus*) (Εικόνα 8) η οποία ζει στην Αργεντινή και την Χιλή.

Εικόνα 5. Κόκκινη αλεπού (*Vulpes vulpes*)

Πηγή: <https://www.britannica.com/animal/red-fox-mammal>

Εικόνα 6. Αρκτική αλεπού (*Alopex Lagopus*)

Πηγή: <https://earthbuddies.net/arctic-fox-gardener-tundra/>

Εικόνα 7. Ωχρή αλεπού (*Vulpes pallida*)

Πηγή: <https://carnivora.net/pale-fox-vulpes-pallida-t7016.html>

Εικόνα 8. Γκρίζα αλεπού (*Lycalopex griseus*)

Πηγή: <https://greece.inaturalist.org/photos/18171675>

- vi. Η ενυδρίδα ή βίδρα (*Lutra lutra*) (Εικόνα 9) ανήκει στην οικογένεια των Μουστελιδών. Έχει γούνα με 80-100 τρίχες οι οποίες εξαιτίας της δομής τους προσφέρουν προστασία από την υγρασία και το κρύο. Η αναπαραγωγή τους γίνεται συνήθως τον Φεβρουάριο – Μάρτιο και η κυοφορία διαρκεί ημέρες. Το θηλυκό γεννά έως 4 τυφλά μωρά. Το μήκος τους δεν υπερβαίνει τα

15cm και ζυγίζουν από 80-100gr. Τα μάτια τους ανοίγουν γύρω στις 30 ημέρες. Μπορεί να θηλάζουν από 8-14 εβδομάδες. Τα θηλυκά είναι έτοιμα για αναπαραγωγή από το τρίτο έτος ενώ τα αρσενικά από το δεύτερο. Κατά μέσο όρο ζουν 8-13 έτη. Τρέφονται κυρίως με ψάρια και ασπόνδυλα.

Εικόνα 9. Ενυδρίδα (βίδρα)

Πηγή: <https://www.catisart.gr/i-enydrida-vidra-zoo-toy-etoys-2021/>

1.1.2 Εκτρεφόμενα γουνοφόρα ζώα και τα χαρακτηριστικά τους

Απολύτως αναγκαία κρίθηκε η εκτροφή γουνοφόρων ζώων καθώς η ζήτηση των γουνοδερμάτων για την παραγωγή γούνας είναι αυξημένη ενώ η ικανότητα της πανίδας να δώσει την απαιτούμενη ποσότητα σε γουνοδέρματα δεν είναι επαρκής λόγω των αργών ρυθμών παραγωγής γουνοφόρων ζώων. Η επιλογή των ζώων που είναι για εκτροφή εξαρτάται από την προσαρμοστικότητα τους στην διαδικασία της εκτροφής και την απόδοση τους όσον αφορά την επιθυμητή ποιότητα και ποσότητα πρώτης ύλης. Παρακάτω παρουσιάζονται τα κυριότερα είδη όπου εκτρέφονται ανά τον Κόσμο για την παραγωγή γουνοδερμάτων:

- i. Το βιζόν (ή μινκ) είναι σαρκοφάγο θηλαστικό και ανήκει στην οικογένεια των Μουστελίδων. Το σώμα του είναι μακρόστενο και έχει μήκος 40-50cm ενώ η ουρά του φτάνει τα 14cm. Τα πίσω πόδια του είναι μεμβρανώδη και αυτό βοηθάει το ζώο να κινείται γρήγορα και με άνεση μέσα στο νερό. Χάρη στο

πυκνό τους τρίχωμα έχουν την ικανότητα να κολυμπούν ακόμα και σε παγωμένα νερά. Ζουν σε δάση με πλούσια βλάστηση, ποτάμια και λίμνες. Τρέφονται με μικρά ζώα (π.χ. ψάρια, τρωκτικά, βατράχια και αυγά). Τα βιζόν χωρίζονται σε δύο είδη το Αμερικάνικο (*Mustela vison*) (Εικόνα 10), το οποίο συναντάται στην Β. Αμερική, είναι μεγαλόσωμο με καφέ χρωματισμό γούνας και λευκά χείλη και το Ευρωπαϊκό (*Mustela lutreola*) (Εικόνα 11), το οποίο συναντάται κυρίως στην Ρωσία, την Φιλανδία και την Ρουμανία, έχει πιο μικρό μέγεθος με γκριζό χρωματισμό γούνας και λευκά χείλη. (Σπάης & Ντότας, 2014).

Εικόνα 10. Αμερικάνικο βιζόν (*Mustela vison*)

Πηγή: <https://depositphotos.com/gr/photos/mink.html?qview=5935574>

Εικόνα 11 Ευρωπαϊκό βιζόν (*Mustela lutreola*)

Πηγή: <https://greece.inaturalist.org/photos/56641111>

- ii. Το τσιντσιλά (Εικόνα 12) είναι τρωκτικό και ανήκει στην οικογένεια των Τσιντσιλιδών. Το τρίχωμά του είναι λεπτό, μαλακό και πυκνό με χρωματισμό γκρι ή ασημί. Υπάρχουν δύο είδη τσιντσιλά που είναι γνωστά το *Chinchilla lanigerato* οποίο ζει στο Περού, με μήκος σώματος 20-25cm και μήκος ουράς 16cm και το *Chinchilla chinchilla* το οποίο ζει στη Βολιβία σε φωλιές φτιαγμένες μέσα στην γη.

Εικόνα 12. Τσιντσιλά

Πηγή: <https://tropicisland.gr/product/chinchilla/>

- iii. Η ζιμπελίνα (*Martes zibellina*) (Εικόνα 13) είναι θηλαστικό και αποτελεί ένα είδος κουναβιού. Τα αρσενικά έχουν μήκος 38-56cm και ουρά 9-12cm ενώ ζυγίζουν 880-1800gr. Τα θηλυκά έχουν μήκος 35-51cm και ουρά 7-12cm. Ο χρωματισμός του τριχώματος τους κυμαίνεται από ανοιχτός έως σκούρος καφέ, με το ζώο να είναι πιο σκουρόχρωμο στα πόδια και στην πλάτη σε αντίθεση με την κοιλιακή περιοχή που είναι πιο ανοιχτόχρωμη. Οι ζιμπελίνες είναι

παμφάγες και ανάλογα την εποχή διαφοροποιείται η διατροφή τους. Μπορούν να φάνε τρωκτικά, νυφίτσες, λαγούς, άγρια μούρα, πουλιά, γαστερόποδα και ψάρια. Ζουν σε πυκνά δάση ή μέσα σε λαγούμια κοντά στις όχθες ποταμών. Συναντώνται κυρίως σε δάση της Ρωσίας.

Εικόνα 13. Ζιμπελίνα

Πηγή: <https://pageagainstfur.wordpress.com/2013/11/27/>

- iv. Η αλεπού όπως αναλύθηκε στην υποενότητα 1.1.1.
- v. Το ρακούν όπως αναλύθηκε στην υποενότητα 1.1.1.
- vi. Η ενυδρίδα ή βίδρα όπως αναλύθηκε στην υποενότητα 1.1.1.

1.2 Παθολογία των γουνοφόρων ζώων

Τα γουνοφόρα ζώα μπορούν να πληγούν από διάφορες ασθένειες, όπως και άλλα ζώα. Οι ασθένειες που τα επηρεάζουν μπορεί να είναι ιοί, μικρόβια, παράσιτα ή άλλες παθήσεις. Οι παθήσεις των γουνοφόρων ζώων μπορεί να περιλαμβάνουν:

- i. Δερματολογικές παθήσεις: Πολλές παθήσεις της επιδερμίδας και των τριχών μπορεί να επηρεάσουν τα γουνοφόρα ζώα. Αυτό περιλαμβάνει δερματίτιδες, αλλεργίες, εκζέματα, μολύνσεις και άλλες δερματικές παθήσεις.

- ii. Παθήσεις των τριχών: Ορισμένα ζώα μπορεί να αντιμετωπίσουν προβλήματα με το τρίχωμα, όπως την απώλεια τριχώματος (αλωπεκία), υπερβολική απώλεια τριχώματος ή ανεπαρκής ανάπτυξη τριχώματος.
- iii. Παθήσεις των οστών και αρθρώσεων: Ορισμένες φορές, οι γουνοφόροι οργανισμοί μπορεί να πάσχουν από παθήσεις που επηρεάζουν το σκελετό τους, όπως αρθρίτιδα ή οστεοπόρωση.
- iv. Παθήσεις του αναπνευστικού και του πεπτικού συστήματος: Ορισμένα γουνοφόρα ζώα μπορεί να αντιμετωπίζουν προβλήματα υγείας που αφορούν την αναπνοή, όπως ασθένειες των πνευμόνων, καθώς και προβλήματα με το πεπτικό σύστημα.

Οι ασθένειες οι οποίες μπορούν να προσβάλουν ένα γουνοφόρο ζώο χωρίζονται σε δύο κατηγορίες τα λοιμώδη νοσήματα και τα τροφογενή νοσήματα.

1.2.1 Λοιμώδη νοσήματα

Τα λοιμώδη νοσήματα είναι ασθένειες που προκαλούνται από μικρόβια, όπως ιούς, βακτήρια, παράσιτα ή μύκητες, και μπορούν να μεταδοθούν από ένα άτομο ή ζώο σε ένα άλλο. Αυτά τα νοσήματα είναι πολύ μεταδοτικά και μπορούν να προκαλέσουν επιδημίες ή πανδημίες, εάν δεν ληφθούν κατάλληλα μέτρα πρόληψης και αντιμετώπισης. Μερικές από τις λοιμώδεις ασθένειες που μπορούν να προσβάλουν τα γουνοφόρα ζώα περιλαμβάνουν:

- i. Δακτυλίδια: Τα δακτυλίδια είναι μια λοιμώδης ασθένεια που προσβάλλει πολλά ζώα, συμπεριλαμβανομένων των γουνοφόρων ζώων. Προκαλεί φαγούρα, απώλεια τρίχας και δερματικές εκδηλώσεις στο δέρμα του ζώου.
- ii. Λοιμώξεις αναπνευστικού συστήματος: Οι γουνοφόρες αλεπούδες και άλλα ζώα μπορούν να προσβληθούν από ιούς που προκαλούν λοιμώξεις του αναπνευστικού συστήματος, όπως το κοινό κρυολόγημα.
- iii. Σαλμονέλα: Ορισμένα γουνοφόρα ζώα μπορούν να μολυνθούν από τη σαλμονέλα, μια βακτηριακή λοίμωξη που μπορεί να προκαλέσει διάρροια, εμετό και άλλα προβλήματα υγείας. (Grant Maxie 2015).

1.2.2 Τροφογενή νοσήματα

Τα τροφογενή νοσήματα είναι νοσήματα που προκαλούνται από την κατανάλωση μολυσμένων ή μολυσματικών τροφών. Αυτό συμβαίνει όταν τα μικρόβια, όπως ιοί, βακτήρια, παράσιτα ή τοξίνες, υπάρχουν στα τρόφιμα και εισέρχονται στο σώμα του ζώου μέσω της τροφοληψίας. Ορισμένες από τις τροφογενείς ασθένειες που ενδέχεται να προσβάλουν τα γουνοφόρα ζώα περιλαμβάνουν:

- i. Ιολογικές νόσοι: Τα γουνοφόρα ζώα μπορούν να προσβληθούν από διάφορους ιούς που μπορούν να προκαλέσουν νόσους όπως η απλή γρίπη αλλά και άλλες κοινές ασθένειες.
- ii. Παράσιτα: Οι γουνοφόρα ζώα μπορούν να μολυνθούν από εξωπαράσιτα, όπως ψύλλους, και εσωπαράσιτα, όπως παράσιτα του δέρματος και της γαστρεντερικής περιοχής.
- iii. Δηλητηριάσεις: Ορισμένα γουνοφόρα ζώα μπορεί να καταναλώνουν τρόφιμα που περιέχουν δηλητηριώδη ουσίες, όπως φυτά που είναι τοξικά για αυτά.
- iv. Διατροφικά προβλήματα: Όπως και άλλα ζώα, οι γουνοφόρα ζώα μπορούν να αντιμετωπίσουν προβλήματα υγείας που σχετίζονται με τη διατροφή τους, όπως ανεπάρκεια θρεπτικών ουσιών ή υπερβολική κατανάλωση λίπους. (Grant Maxie 2015).

1.2.3 Η παθολογία της αλεπούς

Η παθολογία της αλεπούς περιλαμβάνει τις ασθένειες, τις παθήσεις και τις κλινικές καταστάσεις που επηρεάζουν αυτό το ζώο. Όπως και με οποιοδήποτε άλλο είδος, οι αλεπούδες είναι ευάλωτες σε διάφορες ασθένειες και προβλήματα υγείας. Ορισμένες από τις κοινές παθήσεις και καταστάσεις που μπορούν να πλήξουν τις αλεπούδες περιλαμβάνουν τις ιώσεις, τις παρασιτικές ασθένειες, τις βακτηριακές ασθένειες, διάφορα προβλήματα στο δέρμα και οι τραυματισμοί. Παρακάτω παρουσιάζονται τα σοβαρότερα νοσήματα που προσβάλουν την αλεπού:

- i. Μόρβα (Distemper): πρόκειται για μια ίωση που οφείλεται σε έναν παραμυξοϊό (Patamychovirus). Προκαλεί οφθαλμική ή ρινική καταρροή, δύσπνοια, πνευμονία, φωτοφοβία, δερματίτιδα, εξάνθημα στο ρύγχος, ανορεξία, διάρροια, εμετό, μυϊκές συσπάσεις, παράλυση και έλλειψη συντονισμού κινήσεων με

ποσοστό θνησιμότητας που μπορεί να φτάσει το 80%. Για θεραπεία συστήνεται η χορήγηση αντιβιοτικών τα οποία βοηθούν στην καταπολέμηση των βακτηριακών επιπλοκών.

- ii. Αιμορραγική πνευμονία (Hemorrhagic Pneumonia): πρόκειται για μια νόσο που οφείλεται στο βακτήριο *Pseudomonas aeruginosa*. Προκαλεί ελαφριά αιμορραγία από το στόμα ή την μύτη, λήθαργο, δύσπνοια και μυϊκές συσπάσεις. Στις αλεπούδες δεν προκαλεί πνευμονία, αλλά ενδομητρίτιδα ή πυομήτρα, καθώς η μόλυνση μεταδίδεται κυρίως μέσω οργάνων τεχνητής σπερματέγχυσης. Το ποσοστό θνησιμότητας είναι αρκετά μεγάλο. Για θεραπεία συνιστάται η χορήγηση αντιβιοτικών με το νερό ή με ενδομυϊκή ένεση.
- iii. Εγκεφαλίτιδα αλεπούδων (Fox Encephalitis, Infectious Canine Hepatitis, Hepatitis Contagiosa Canis, HCC): πρόκειται για μια ίωση που οφείλεται σε έναν αδενοϊό (*Canine adenovirus*, type 1). Προκαλεί πολυεστιακή νεκρωτική ηπατίτιδα, αιμορραγίες του βλεννογόνου, εγκεφαλίτιδα σε συνδυασμό με αιμορραγική διάρροια και ανορεξία. Το ποσοστό θνησιμότητας είναι χαμηλό και κυμαίνεται από 1% - 40%. Δεν υπάρχει θεραπεία για αυτή την ίωση.
- iv. Παράλυση του Chastek (Chastek's Paralysis): πρόκειται για μια νόσο η οποία οφείλεται στην ανεπάρκεια βιταμίνης B₁. Προκαλεί απώλεια βάρους και έλλειψη συντονισμού κινήσεων που στην συνέχεια εξελίσσεται σε πλήρη παράλυση και στο τέλος οδηγεί σε θάνατο. Δεν υπάρχει κάποια αποτελεσματική θεραπεία.
- v. Ανεπάρκεια βιταμίνης H (Biotic Deficiency): πρόκειται για μια νόσο η οποία οφείλεται στην ανεπάρκεια βιταμίνης H ή βιοτίνης. Προκαλεί αλωπεκία του δέρματος, τριχόπτωση και στις αλεπούδες με σκουρόχρωμο τρίχωμα παρατηρείται μερικός ή πλήρης αποχρωματισμός. Δεν υπάρχει κάποιος τρόπος θεραπείας.
- vi. Υπερκεράτωση (Hyperkeratosis): πρόκειται για μια νόσο που οφείλεται στην ανεπάρκεια των λιπαρών οξέων. Προκαλεί υπερκεράτωση του δέρματος που έχει ως αποτέλεσμα την υποβάθμιση της ποιότητας της γούνας. Δεν είναι γνωστή κάποια θεραπεία η οποία να έχει αποτέλεσμα.
- vii. Τροφογενής εκφύλιση μυών (Nutritional Muscle Degeneration): πρόκειται για μια νόσο που οφείλεται στην ανεπάρκεια σε σελήνιο (Se) και βιταμίνη E του σιτηρεσίου σε συνδυασμό με την ταχεία αύξηση του σώματος των ζώων και την παρουσία μεγάλων ποσοτήτων λιπαρών οξέων. Προκαλεί μικρή

αιμορραγία από το στόμα και την μύτη και αποσυντονισμό κινήσεων των πίσω ποδιών των ζώων. Το ποσοστό θνησιμότητας είναι υψηλό και μπορεί να φτάσει έως 75%. Για αποτελεσματική θεραπεία συστήνεται η ενδομυϊκή χορήγηση βιταμίνης E και σελήνιο (Selenium).

1.3 Η εκτροφή της αλεπούς ανά τον κόσμο

Η εκτροφή της αλεπούς είναι μια δραστηριότητα που πραγματοποιείται σε διάφορες περιοχές του κόσμου, κυρίως για εμπορικούς σκοπούς. Οι αλεπούδες μπορούν να εκτραφούν για το δέρμα τους, την παραγωγή κρέατος, τα γούνα να προϊόντα, ή ακόμη και ως κατοικίδια ζώα. Η εκτροφή αλεπούς για την παραγωγή γούνας είναι μια παραδοσιακή πρακτική που διατηρείται σε ορισμένες χώρες, όπως οι Σκανδιναβικές χώρες, η Ρωσία, η Κίνα και άλλες. Η γούνα από τις αλεπούδες χρησιμοποιείται για κατασκευή πολλών προϊόντων, όπως μπουφάν, κασκόλ, καπέλα και άλλα ρούχα. Σε ορισμένες περιοχές, η εκτροφή των αλεπούδων έχει προκαλέσει συζητήσεις και ανησυχίες σχετικά με την διαβίωση των ζώων και τον τρόπο με τον οποίο χειρίζονται τα ζώα κατά τη διάρκεια της εκτροφής τους. Παρόλο που η εκτροφή αλεπούς για τη γούνα παραμένει νόμιμη σε ορισμένες χώρες, υπάρχουν άλλες χώρες που έχουν επιβάλλει περιορισμούς ή απαγορεύσεις σχετικά με την πρακτική αυτή, λόγω ανησυχιών για την ευζωία των ζώων και την ηθική της εκτροφής για την παραγωγή γούνας. (Κουσουνης, 2013, The Parliament Magazine 2013).

1.4 Η εκτροφή της αλεπούς στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα, η εκτροφή της αλεπούς ξεκίνησε την δεκαετία του 1970 στις περιοχές των Γρεβενών και της Καστοριάς. Δεν είναι μια διαδεδομένη πρακτική για την παραγωγή γούνας, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες. Η αλεπού είναι ένα άγριο ζώο που ζει στην Ελλάδα στα φυσικά της περιβάλλοντα και δεν εκτρέφεται επίσημα για εμπορικούς σκοπούς. Θεωρείται προστατευόμενο άγριο ζώο και η θήρα της επιτρέπεται μόνο κατόπιν αδείας και κανονισμών που ορίζονται από τις αρμόδιες αρχές για την διατήρηση της βιοποικιλότητας.

1.5 Παράγοντες που συνέβαλαν στην ανάπτυξη της εκτροφής των γουνοφόρων ζώων.

Η ανάπτυξη της εκτροφής γουνοφόρων ζώων έχει συμβάλει στην ικανοποίηση της ζήτησης για γούνες και γούνινα προϊόντα. Οι κύριοι παράγοντες που συνέβαλαν στην ανάπτυξη αυτής της βιομηχανίας περιλαμβάνουν:

- i. Ιστορική ζήτηση: Από την αρχαιότητα, η γούνα ήταν αντικείμενο πολυτέλειας και κοστίζει πολύτιμα. Αρχικά, οι αρχαίοι πολιτισμοί και οι αριστοκράτες χρησιμοποίησαν τις γούνες για θερμική προστασία και στη συνέχεια ως σύμβολα κοινωνικής θέσης και πλούτου.
- ii. Μόδα και προβολή: Η χρήση της γούνας ως σύμβολο πολυτέλειας και κομψότητας διατηρήθηκε και στα μεταγενέστερα χρόνια.
- iii. Ανάπτυξη της τεχνολογίας: Η τεχνολογική πρόοδος έχει διευκολύνει την εκτροφή και την επεξεργασία των γουνοφόρων ζώων. Οι βελτιώσεις στη διαχείριση των εκτροφείων και της υγιεινής έχουν αυξήσει την παραγωγικότητα και την ποιότητα της γούνας.
- iv. Παγκόσμια αγορά: Η γούνα και τα γούνινα προϊόντα εξάγονται σε παγκόσμια κλίμακα. Οι χώρες με παραδοσιακές βιομηχανίες γούνας, όπως η Κίνα, η Ρωσία, η Σκανδιναβία, και άλλες, προμηθεύουν την παγκόσμια αγορά με γούνες.
- v. Εκτροφή για κατοικίδια: Σε ορισμένες περιοχές, οι αλεπούδες, οι νυφίτσες και άλλα γουνοφόρα ζώα εκτρέφονται και ως κατοικίδια ζώα. Οι εκτροφείς προσφέρουν ειδικές γούνες για τα ζώα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΤΡΟΦΗΣ ΓΟΥΝΟΦΟΡΩΝ ΖΩΩΝ

2.1 Η τεχνική της εκτροφής

Η τεχνική της εκτροφής γουνοφόρων ζώων διαφέρει ανάλογα με το είδος του ζώου και τις περιοχές όπου πραγματοποιείται η εκτροφή. Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένες κοινές πρακτικές που συχνά χρησιμοποιούνται για την εκτροφή γουνοφόρων ζώων.

Η εκτροφή γουνοφόρων ζώων απαιτεί κατάλληλη διαχείριση των ζώων, συμπεριλαμβανομένης της παροχής κατάλληλης διατροφής, πρόσβασης σε νερό και κατάλληλων συνθηκών διαβίωσης. Αυτό περιλαμβάνει τον έλεγχο της υγείας των ζώων και τη διαχείριση ιατρικών προβλημάτων.

Η κατάλληλη διατροφή είναι κρίσιμη για την υγεία και την παραγωγή γούνας. Τα γουνοφόρα ζώα πρέπει να λαμβάνουν ισορροπημένη διατροφή που περιλαμβάνει τις απαραίτητες θρεπτικές ουσίες, όπως πρωτεΐνες, λιπαρά, άνθρακες, βιταμίνες και μέταλλα. Η εκτροφή γουνοφόρων ζώων συχνά πραγματοποιείται σε κλειστούς χώρους, όπως κλωβοστάσια (Εικόνα 14) ή φάρμες. Σημαντικό είναι να παρέχεται επαρκής αερισμός και καθαριότητα στον χώρο διαβίωσης των ζώων.

Για τη διατήρηση και την ανανέωση του κοπαδιού, πραγματοποιείται η αναπαραγωγή των γουνοφόρων ζώων. Αυτό περιλαμβάνει την επιλογή κατάλληλων ατόμων για την αναπαραγωγή και την περίθαλψη των μικρών.

Σε ορισμένα είδη, για να προκαλείται η αποχώρηση της γούνας, χρησιμοποιούνται τεχνικές αναστολής της φυσιολογικής ανάπτυξης της γούνας.

Εικόνα 14. Κλωβός εκτροφής αλεπούς

Πηγή: <https://www.dw.com/el/>

2.1.1 Μέθοδοι εκτροφής

Ορισμένες από τις κύριες μεθόδους που χρησιμοποιούνται περιλαμβάνουν την εκτροφή σε φάρμες όπου τα γουνοφόρα ζώα εκτρέφονται σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους για τη φροντίδα τους. Η εκτροφή σε φάρμες παρέχει έναν περιορισμένο αριθμό ζώων σε έναν ελεγχόμενο χώρο. Η εκτροφή σε κλωβοστάσια είναι μια εξίσου διαδεδομένη μέθοδος εκτροφής. Τα ζώα τοποθετούνται σε κλωβούς, που μπορεί να είναι μεμονωμένοι ή ομαδοποιημένοι, ανάλογα με το είδος και τον τύπο της γούνας που παράγουν. Οι κλωβοί παρέχουν σχετικά μικρό χώρο κίνησης στα ζώα. Τελευταία μέθοδος εκτροφής είναι η εκτροφή σε ελεύθερο χώρο κατά την οποία τα ζώα εκτρέφονται σε εξωτερικό χώρο, όπου έχουν περισσότερη ελευθερία κίνησης. Αυτή η μέθοδος μπορεί να περιλαμβάνει ευρύχωρους εξοχικούς χώρους ή ανοικτά κλουβιά.

2.2 Στέγαση εκτροφής

Η στέγαση εκτροφής αλεπούς απαιτεί ένα κατάλληλο περιβάλλον για το ζώο, όπου μπορεί να ζήσει με υγεία και ευημερία. Επειδή οι αλεπούδες είναι άγρια ζώα, η στέγασή τους σε αιχμαλωσία ή καλλιέργεια απαιτεί την τήρηση διεθνών και τοπικών κανόνων και κανονισμών που αφορούν την προστασία και την ευημερία των ζώων. Η αλεπού χρειάζεται επαρκή χώρο και κατάλληλες συνθήκες που να μοιάζουν με το φυσικό της περιβάλλον. Θα πρέπει να εξασφαλίζονται κατάλληλες θερμοκρασίες, προστασία από τις καιρικές συνθήκες και επαρκής χώρος για να ασκείται. Θα πρέπει να παρέχονται κατάλληλα τρόφιμα που να καλύπτουν τις διατροφικές της ανάγκες. Θα πρέπει να υπάρχει κατάλληλος χώρος για να κοιμάται και να απομονώνεται η αλεπού. Οι αλεπούδες πρέπει να λαμβάνουν τακτική υγειονομική περίθαλψη, όπως εμβολιασμούς και αντιπαρασιτικά. Επειδή οι αλεπούδες είναι κοινωνικά ζώα μπορεί να χρειάζονται την παρουσία άλλων αλεπούδων για να αναπτύξουν φυσιολογική συμπεριφορά. (Σπάης & Ντότας, 2014).

2.2.1 Θέση εκτροφής

Η επιλογή της θέσης για την κατασκευή εκτροφείου αλεπούδων είναι ένας κρίσιμος παράγοντας που επηρεάζει την επιτυχία και την ασφάλεια του εκτροφείου. Αρχικά θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι προτιμήσεις της τοπικής νομοθεσίας για το αν

επιτρέπεται η κατασκευή ενός τέτοιου εκτροφείου. Να υπάρχει πρόσβαση σε νερό για την κάλυψη των αναγκών των ζώων αλλά και της εγκατάστασης καθώς και εξασφάλιση παροχής ηλεκτρικής ενέργειας. Για την αποφυγή της ρύπανσης του περιβάλλοντος θα πρέπει να υπάρχει ειδικός χώρος διαχείρισης των αποβλήτων. Η θέση ενός εκτροφείου θα πρέπει να έχει απόσταση τουλάχιστον 1000m από τους αυτοκινητόδρομους και για να μην ενοχλούνται τα ζώα από την έλευση των οχημάτων και για να μην επιβαρύνεται η υγεία τους από του ρύπους αυτών. Τέλος είναι πολύ σημαντικό να μην βρίσκονται κοντά άλλα εκτροφεία. (Σπάης & Ντότας, 2014).

Ο προσανατολισμός ενός εκτροφείου εξαρτάται από τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν στην εκάστοτε περιοχή. Για πολύ ψυχρές περιοχές προτιμάται ο προσανατολισμός να είναι νότιος ενώ για λιγότερο ψυχρές να είναι νοτιανατολικός.

2.2.2 Κατασκευή εκτροφείων - υπόστεγων

Η κατασκευή εκτροφείων (Εικόνα 15) ή υπόστεγων για αλεπούδες απαιτεί προσεκτικό σχεδιασμό και τήρηση των βέλτιστων πρακτικών για την ευημερία των ζώων. Οι κατασκευές αποτελούνται από δύο και περισσότερες σειρές κλωβών. Ένα πρότυπο εκτροφείου θα πρέπει να αποτελείται από διαχωριστικό δρόμο στο κέντρο της κατασκευής. Στις δύο πλαϊνές πλευρές αυτού του δρόμου θα πρέπει να βρίσκονται τα υπόστεγα και να έχουν μήκος 30-40m. Τα υπόστεγα μπορεί να είναι μεταλλικά ή ξύλινα. Η πόρτα θα πρέπει να είναι έτσι κατασκευασμένη και τοποθετημένη ώστε να προστατεύει την εκτροφή από την βροχή και να διευκολύνει την έλευση των μηχανημάτων.

Ένα σύγχρονο υπόστεγο έχει θερμική μόνωση και δάπεδο από σκυρόδεμα. Οι φωλιές τοποθετούνται σε ύψος 50-60cm από την αύλακα απομάκρυνσης των περιττωμάτων που έχει πλάτος 120cm. Οι περισσότερες πόρτες είναι επιμήκεις ορθογώνιες και είναι τοποθετημένες με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να είναι εύκολη η έλευση μηχανημάτων και οχημάτων.

Εικόνα 15. Εκτροφείο γουνοφόρων ζώων

Πηγή: <https://www.spiti24.gr/97656152#photo3>

2.2.3 Εξοπλισμός εκτροφείων

Ο εξοπλισμός που απαιτείται για την εκτροφή αλεπούδων μπορεί να ποικίλει ανάλογα με τον σκοπό της εκτροφής, τον αριθμό των αλεπούδων και τις συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιείται. Ο βασικός εξοπλισμός περιλαμβάνει τα παρακάτω:

- i. κλώβοι αναπαραγωγής
- ii. κλώβοι γούνας
- iii. κιβώτια φωλιών
- iv. ποτίστρες
- v. ταΐστρες
- vi. μηχανήμα σίτισης
- vii. μηχανήμα απομάκρυνσης αποβλήτων

2.3 Τρόποι διατροφής

Οι αλεπούδες είναι σαρκοφάγα ζώα, που σημαίνει ότι η βασική τους διατροφή αποτελείται από κρέας και άλλα ζωικά προϊόντα όπως πουλιά, μικρά θηλαστικά, ψάρια

και έντομα. Η διατροφή τους περιλαμβάνει επίσης φρούτα, λαχανικά και άλλα φυτικά στοιχεία, αν και αυτά αποτελούν μικρότερο μέρος της διατροφής τους σε σχέση με την ζωική τροφή. Παρακάτω παρουσιάζονται οι τρόποι διατροφής που εφαρμόζονται στις αλεπούδες:

- i. Διατροφή με βάση φρέσκες ή κατεψυγμένες τροφές. Χρησιμοποιούνται ως πρώτη ύλη τα κρέατα, τα ψάρια και τα υπολείμματα των σφαγείων (π.χ. έντερα) τα οποία αναμιγνύονται με αλεσμένα σπέρματα οσπρίων ή σιτηρών βάση μια καθορισμένη αναλογία.
- ii. Διατροφή με βάση ειδικά συμπληρώματα ή συμπυκνώματα. Στο μίγμα της ζωοτροφής προσθέτονται οι ισορροπιστές (ανόργανες ουσίες και βιταμίνες) έτσι ώστε η μερίδα που αντιστοιχεί στο κάθε ζώο να καλύπτει τις θρεπτικές ανάγκες του.
- iii. Διατροφή με πλήρεις σύνθετες τροφές – πλήρη σιτηρέσια. Οι πλήρεις σύνθετες τροφές που χορηγούνται στα ζώα παρασκευάζονται βιομηχανικά υπό αλευρώδη υφή ή υπό μορφή συμπύκτων με συμπυκνωμένες αποξηραμένες ζωοτροφές. (Σπάης & Ντότας, 2014).

Ο τελευταίος τρόπος διατροφής είναι ο πιο οικονομικός καθώς δεν απαιτείται η κατοχή μηχανημάτων επεξεργασίας τροφής (σύνθλιψη, άλεση, ανάμιξη) αλλά ούτε και εγκαταστάσεις συντήρησης πρώτων υλών (καταψύκτες ψαριών και κρεάτων). Επίσης ανάλογα το στάδιο που βρίσκονται οι αλεπούδες (ανάπτυξη, κυοφορία, γαλουχία) οι πλήρεις σύνθετες τροφές καλύπτουν τις αντίστοιχες θρεπτικές ανάγκες των ζώων καθώς είναι εξειδικευμένες ως προς την περιεκτικότητα τους τόσο σε ενέργεια όσο και σε θρεπτικές ουσίες.

2.3.1 Θρεπτικές ανάγκες αλεπούς

Οι θρεπτικές ανάγκες των αλεπούδων ποικίλουν ανάλογα με το φύλο, την ηλικία, την φυσιολογική κατάσταση και το περιβάλλον διαβίωσής τους. Κατά το στάδιο της γαλουχίας το ενεργειακό περιεχόμενο του σιτηρεσίου θα πρέπει να είναι υψηλό λόγω των αυξημένων θρεπτικών αναγκών και της περιορισμένης χωρητικότητας του πεπτικού σωλήνα των ζώων. Κατά το στάδιο της αναπαραγωγής η τροφή θα πρέπει να είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και αμινοξέα. Για την γρηγορότερη σωματική ανάπτυξη θα πρέπει να περιέχεται στο σιτηρέσιο 18-30% λιπαρές ουσίες,

αλλά κατά το στάδιο παραγωγής γούνας το ποσοστό δεν θα πρέπει να ξεπερνά το 20%. Για την καλή πέψη των ζώων θα πρέπει η τροφή που παρέχεται σε αυτά να περιέχουν ινώδεις ουσίες σε ποσοστό 2-4%. Τέλος είναι πολύ σημαντικό και απαραίτητο να διατίθεται επαρκής ποσότητα πόσιμου νερού στην εκτροφή. (Γιανακοπούλου 2012).

2.3.2 Προέλευση ζωοτροφών

Οι ζωοτροφές των αλεπούδες μπορούν να προέρχονται από διάφορες πηγές και παραγωγούς. Ανάλογα με τη γεωγραφική περιοχή και τη διαθεσιμότητα, οι ζωοτροφές αυτές μπορεί να παρασκευάζονται από διάφορα συστατικά. Κάποια από τα κύρια συστατικά που περιλαμβάνονται στις ζωοτροφές είναι:

- i. τα ψάρια και τα υποπροϊόντα τους (εντόσθια, κεφάλια, αγκάθια) τα οποία αποτελούν τροφή πλούσια σε πρωτεΐνες και έλαια,
- ii. το κρέας και τα υποπροϊόντα σφαγείου (έντερα, μεγάλες κοιλίες, άκρα πτηνών) τα οποία είναι η κύρια πηγή πρωτεΐνης για της αλεπούδες. Παρασκευάζονται κυρίως από κοτόπουλο και βοδινό,
- iii. το ιχθυάλευρο ή ψαράλευρο είναι τροφή πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπαρές ουσίες. Παράγεται από ψάρια και υπολείμματα βιομηχανικής επεξεργασίας αυτών. Ανάλογα το είδος του ψαριού διακρίνονται σε ρεγγάλευρο, αντουσιάλευρο, σαρδελλάλευρο, σκουμπριάλευρο και φαλαινάλευρο,
- iv. τα γαλακτοκομικά προϊόντα (γάλα, τυρόγαλα, τεχνητό γάλα) τα οποία αποτελούν πλήρη ζωοτροφή για τα θηλαστικά και είναι πλούσια σε πρωτεΐνες, λακτόζη και λιπαρές ουσίες,
- v. τις ζωοτροφές φυτικής προέλευσης (σιτηρά, πατάτες, προϊόντα ελαιουργίας και καλαμποκιού) οι οποίες είναι πλούσιες σε πρωτεΐνες και υδατάνθρακες,
- vi. την ξηρά τροφή (σε μορφή κόκκων, πελλετών ή κομματιών) η οποία χρησιμοποιείται για να συμπληρώσει ή να αποτελέσει το κύριο μέρος της διατροφής των ζώων. Πρόκειται για τρόφιμα που έχουν αφαιρεθεί σχεδόν όλα τα υγρά τους περιεχόμενα και περιλαμβάνουν όλα τα απαραίτητα θρεπτικά συστατικά (πρωτεΐνες, υδατάνθρακες, λίπη, βιταμίνες και μέταλλα) που χρειάζεται ένα ζώο για να διατηρήσει μια ισορροπημένη διατροφή. (Χρηστάκη και Φλώρου Πανέρη 2015).

Πίνακας 1. Παράδειγμα σύνθεσης σιτηρεσίων

Είδος Τροφής	Ποσοστό συμμετοχής στο σιτηρέσιο
Κοτόπουλο	29,40%
Ιχθείς	23,34%
Αίμα (νωπό και άλευρα)	8,00%
Αυγά	1,00%
Πίτυρα	4,00%
Ξηρή πούλπα σακχαρότευτλων	3,50%
Πούλπα (πάστα) ηλίανθου	1,50%
Σογιάλευρο	0,49%
Γλουτένη αραβοσίτου	1,07%
Διάφορα	6,00%
Οξικό οξύ	0,20%
Βιταμίνες	0,50%
Νερό	21,00%
Σύνολο	100%
Ενέργεια ανά 100g τροφής	115 Kcal
Προέλευση Ενέργειας	Δεν δίνονται στοιχεία.
Περιεκτικότητα ανά 100g νωπής τροφής	ΞΟ= 30,7% από υδατάνθρακες και άλευρα το περισσότερο όχι από πρωτεΐνες

Πηγή : Κουσουνής 2013

2.4 Παράγοντες που επηρεάζουν την εκτροφή των ζώων

Η εκτροφή ζώων επηρεάζεται από πολλούς παράγοντες, που καθορίζουν την απόδοση, την υγεία και την ευζωία των ζώων. Ορισμένοι από τους σημαντικότερους παράγοντες περιλαμβάνουν:

- i. Φυσικό περιβάλλον: Το φυσικό περιβάλλον στο οποίο ζουν τα ζώα είναι ένας κρίσιμος παράγοντας. Η επιλογή του κατάλληλου τύπου εκτροφής με κατάλληλες κλιματικές συνθήκες και υγιεινές συνθήκες βοηθά στην περίθαλψη και ευζωία των ζώων.
- ii. Διατροφή: Η σωστή διατροφή προσφέρει στα ζώα τα απαραίτητα θρεπτικά συστατικά που χρειάζονται για να διατηρήσουν την υγεία τους, να αναπτύξουν καλά και να παράγουν καλής ποιότητας προϊόντα.
- iii. Υγειονομική περίθαλψη: Η κατάλληλη υγειονομική περίθαλψη είναι απαραίτητη για την πρόληψη και αντιμετώπιση ασθενειών. Οι εμβολιασμοί, ο έλεγχος παρασίτων και η πρόληψη ασθενειών είναι σημαντικοί για την υγεία των ζώων και την παραγωγή υψηλής ποιότητας προϊόντων.

- iv. Γενετική επιλογή: Η επιλογή ζώων με καλά γενετικά χαρακτηριστικά είναι σημαντική για τη βελτίωση των γονέων και των απογόνων τους. Η επιλογή ζώων που έχουν τα επιθυμητά χαρακτηριστικά, όπως πυκνή και ανθεκτική γούνα, βοηθά στη βελτίωση της ποιότητας της γούνας.
- v. Συνθήκες διαβίωσης: Οι κατάλληλες συνθήκες διαβίωσης είναι απαραίτητες για την ευζωία των ζώων. Οι εγκαταστάσεις πρέπει να παρέχουν αρκετό χώρο, καθαρό νερό, καλή αεριοποίηση και φυσικό φωτισμό.
- vi. Φροντίδα και διαχείριση: Η καθημερινή φροντίδα των ζώων, η κατάλληλη διαχείριση του εκτροφείου και ο σεβασμός στις φυσικές συμπεριφορές των ζώων είναι σημαντικοί παράγοντες για την ευζωία και την παραγωγή υψηλής ποιότητας προϊόντων. (Σέμος 2016).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΟΥΝΟΔΕΡΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

3.1 Γουνοπαραγωγική ικανότητα

Η γουνοπαραγωγική ικανότητα αναφέρεται στην ικανότητα ενός ζώου να παράγει γούνα, που αποτελείται από την τρίχα ή το τρίχωμα που βρίσκεται πάνω στο δέρμα του. Οι ζώνες με ψυχρό κλίμα παράγουν συνήθως ζώα με πιο πυκνή και θερμή γούνα, επειδή η γούνα αποτελεί μια φυσική προστασία από το κρύο.

3.1.1 Χαρακτηριστικά της γούνας

Η ποιότητα της γούνας αναφέρεται στην αξία και τις χαρακτηριστικές που καθορίζουν την επιθυμητή ποιότητα για την κάθε χρήση. Καθορίζεται από διάφορα κριτήρια που αξιολογούν την εμφάνιση, την αίσθηση, την ανθεκτικότητα και άλλες ιδιότητες της γούνας. Ανάλογα με τον τύπο της γούνας (π.χ. αλεπού) ορισμένα κριτήρια μπορεί να έχουν μεγαλύτερη σημασία από άλλα. Τα χαρακτηριστικά που φέρει μια γούνα είναι τα εξής:

- i. Πυκνότητα: Η πυκνότητα αναφέρεται στο πόσες τρίχες υπάρχουν ανά τετραγωνικό εκατοστό. Όσο πιο πυκνή είναι η γούνα, τόσο πιο ζεστή και ανθεκτική είναι.
- ii. Μήκος των τριχών: Το μήκος των τριχών επηρεάζει την αίσθηση και την εμφάνιση της γούνας. Μερικές φορές, μεγαλύτερο μήκος τριχών μπορεί να δώσει πιο πολυτελή εμφάνιση.
- iii. Απαλότητα: Η απαλότητα της γούνας είναι σημαντική για την άνεση και την αίσθηση κατά την φορά. Η απαλότητα επηρεάζεται από τον τύπο της γούνας και την ηλικία του ζώου.
- iv. Ανθεκτικότητα: Μια ανθεκτική γούνα έχει μεγαλύτερη διάρκεια ζωής και αντέχει σε καταπόνηση και χρήση.
- v. Χρώμα και υφή: Το χρώμα και η υφή της γούνας μπορούν να ποικίλουν ανάλογα με τον τύπο του ζώου και την επεξεργασία που έχει υποστεί.
- vi. Στυλ και σχέδιο: Η σχεδίαση και το στυλ της γούνας μπορούν να επηρεάσουν την αισθητική και την αξία της.

3.1.2 Ανθεκτικότητα και μακροβιότητα της γούνας

Η ανθεκτικότητα και η μακροβιότητα της γούνας των αλεπούδων εξαρτώνται από διάφορους παράγοντες. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η μακροβιότητα και η ανθεκτικότητα της γούνας ενδέχεται να διαφέρουν ανάλογα με το είδος της αλεπούς. Ορισμένα από τα γενικά χαρακτηριστικά που επηρεάζουν την ανθεκτικότητα και τη μακροβιότητα της γούνας των αλεπούδων είναι:

- i. Τύπος της γούνας: Οι αλεπούδες έχουν διάφορους τύπους γούνας, με διαφορετικές ιδιότητες. Για παράδειγμα, η γούνα της αλεπούς της βορείου χώρας (*Vulpes vulpes*) είναι συνήθως ανθεκτική και πολύπλοκη στη δομή, ενώ η γούνα της αλεπούς της έρημου (*Vulpes zerda*) είναι λεπτή και ελαφριά.
- ii. Περιβαλλοντικοί παράγοντες: Οι συνθήκες διαβίωσης, όπως οι καιρικές συνθήκες, η θερμοκρασία και η υγρασία, επηρεάζουν την ανθεκτικότητα και την ποιότητα της γούνας. Οι αλεπούδες που ζουν σε πιο αντίξοες συνθήκες μπορεί να αναπτύξουν πιο ανθεκτική γούνα για προστασία από τα στοιχεία.
- iii. Διατροφή: Η διατροφή επηρεάζει την υγεία των αλεπούδων και, συνεπώς, την ποιότητα της γούνας τους. Μια ισορροπημένη διατροφή με επαρκή θρεπτικά συστατικά είναι σημαντική για τη διατήρηση υγιούς γούνας.
- iv. Φροντίδα: Η σωστή φροντίδα της γούνας, όπως η τακτική βούρτσιση και η αποφυγή χρήσης πολύ δυνατών χημικών προϊόντων, μπορεί να βοηθήσει στη διατήρηση της ανθεκτικότητας και της εμφάνισης της γούνας.

3.2 Η διαδικασία παραγωγής γουνοδερμάτων

Η διαδικασία παραγωγής γουνοδερμάτων, γνωστή και ως γουνοκτονία, αφορά την εξαγωγή, την επεξεργασία και την παρασκευή δερμάτων από το δέρμα ζώων. Τα γουνοδέρματα αναφέρονται στο δέρμα των ζώων, κυρίως θηλαστικών, το οποίο χρησιμοποιείται για την παραγωγή γούνας και γούνινων προϊόντων. Τα γουνοδέρματα χρησιμοποιούνται παραδοσιακά για τη δημιουργία ρούχων, αξεσουάρ και διακοσμητικών αντικειμένων.

Η διαδικασία ξεκινά με την εκτροφή ζώων με επιθυμητά χαρακτηριστικά για το δέρμα και τη γούνα, όπως χρώμα, πυκνότητα και ποιότητα της τρίχας. Στην συνέχεια τα ζώα σφάζονται για την απόκτηση του δέρματος. Η σφαγή μπορεί να γίνεται με

διάφορους τρόπους, συμπεριλαμβανομένων των σύγχρονων μεθόδων επεξεργασίας. Είναι σημαντικό μετά τη σφαγή, το δέρμα να υποβάλλεται σε διαδικασίες απολύμανσης για να αφαιρεθούν βακτήρια και άλλοι μικροοργανισμοί. Αφού γίνει σωστή απολύμανση προχωράμε στην αφαίρεση του δέρματος. Το δέρμα αφαιρείται από το σώμα του ζώου. Αυτή η διαδικασία μπορεί να είναι χειροκίνητη ή με μηχανικά μέσα, ανάλογα με τον τύπο του ζώου και τον σκοπό της παραγωγής. Έπειτα το δέρμα υποβάλλεται σε διάφορες διαδικασίες επεξεργασίας για την απομάκρυνση των λιπών, των κυτταρικών υπολειμμάτων και τη σκληροποίηση της τρίχας.

Κατά το στάδιο επεξεργασίας της γούνας η τρίχα του δέρματος υπόκειται σε διάφορες διαδικασίες επεξεργασίας για τη βελτίωση της ποιότητας και της υφής της γούνας. Η γούνα μπορεί να υποβληθεί σε διαδικασίες χρωματισμού για τη δημιουργία επιθυμητών αποχρώσεων. Το δέρμα και η γούνα (Εικόνα 16) επεξεργάζονται και κατασκευάζονται σε διάφορα προϊόντα όπως γούνες, παλτά, γάντια, καπέλα, τσάντες (Εικόνα 17) κ.ά. Τέλος μετά την κατασκευή, τα προϊόντα υπόκεινται σε τελική επεξεργασία για να δοθεί η τελική τους μορφή και υφή. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την προσθήκη κουμπιών, φερμουάρ, επενδύσεων και άλλων λεπτομερειών. (Αναστασάκης και Θώμου 2020).

Εικόνα 16. Γούνες από τρίχωμα αλεπούς

Πηγή: https://dermatina.blogspot.com/2012/11/blog-post_2.html

Εικόνα 17. Τσάντα από φυσική γούνα αλεπούς

Πηγή: <https://www.dermatina-rouamat.gr/product/>

3.2.1 Επεξεργασία γουνοδερμάτων

Η επεξεργασία των γουνοδερμάτων είναι ένα σημαντικό βήμα στη διαδικασία παραγωγής προϊόντων από γούνα. Ο σκοπός της επεξεργασίας είναι να βελτιωθεί η ποιότητα, η υφή και το εμφανισιακό χαρακτηριστικό της γούνας, καθώς και να προετοιμαστεί για την κατασκευή των τελικών προϊόντων. Ανάλογα με τον τύπο της γούνας και τον σκοπό της χρήσης, οι διαδικασίες επεξεργασίας μπορεί να διαφέρουν, αλλά κάποιες κοινές φάσεις περιλαμβάνουν:

- i. Καθαρισμός: Η γούνα καθαρίζεται για την αφαίρεση των ρύπων, της σκόνης και άλλων υπολειμμάτων που ενδέχεται να βρίσκονται σε αυτή. Ο καθαρισμός γίνεται συνήθως με προσεκτικό βούρτσισμα, αφαίρεση κόμπων και άλλες τεχνικές ανάλογα με την ποιότητα της γούνας.
- ii. Τυλιγμένη γούνα: Στη συνέχεια, η γούνα τυλίγεται γύρω από έναν κύλινδρο για να βελτιωθεί η ομοιομορφία της. Αυτό μπορεί να συμβάλει στην εξομάλυνση της τρίχας και στη βελτίωση της εμφάνισής της.
- iii. Τυλιγμένοι κύλινδροι γούνας: Οι τυλιγμένοι κύλινδροι γούνας μπορεί να υποβληθούν σε επιπλέον επεξεργασία, όπως τον ατμιστή, που χρησιμοποιεί ζέστη και ατμό για να μαλακώσει και να εξομαλύνει την τρίχα.

- iv. Επεξεργασία χρώματος: Η γούνα μπορεί να υποβληθεί σε διαδικασίες χρωματισμού για να αλλάξει το χρώμα της σε μια επιθυμητή απόχρωση. Οι χημικές ουσίες χρησιμοποιούνται για να επιτευχθεί αυτό.
- v. Προσθήκη επενδύσεων και κουμπιών: Ανάλογα με τον τύπο του προϊόντος, μπορούν να προστεθούν επενδύσεις, φερμουάρ, κουμπιά και άλλες λεπτομέρειες.
- vi. Τελική επεξεργασία: Το προϊόν γίνεται τελικά έτοιμο για την αγορά. Εδώ μπορεί να γίνει τυχόν ακόμη βελτίωση στην εμφάνιση και να διασφαλιστεί ότι είναι σε άριστη κατάσταση πριν πωληθεί.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η επεξεργασία γουνοδερμάτων μπορεί να διαφέρει ανάλογα με την περιοχή, τις παραδόσεις και τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται από τους παραγωγούς.

3.2.2 Χειρισμός αλεπούς

Οι αλεπούδες που χρησιμοποιούνται συχνότερα από τη βιομηχανία γούνας είναι οι κοινές αλεπούδες και οι αρκτικές αλεπούδες. Οι αλεπούδες έχουν επιλεγεί λόγω της επιθυμίας της γούνας τους, καθώς και επειδή είναι συνήθως υπάκουες και δαγκώνουν λιγότερο συχνά τους εργάτες της γούνας. Οι αλεπούδες είναι συνήθως ανεξάρτητα ζώα που ζουν μόνο σε ζευγάρια ή σε ιεραρχικές ομάδες κατά το ζευγάρισμα και ενώ φροντίζουν τους απογόνους τους. Ωστόσο, σε μια φάρμα γουναρικών, περνούν τη ζωή τους σε μικροσκοπικά κλουβιά στα οποία περιβάλλονται από πολλά άλλα ζώα σε γειτονικά κλουβιά. Οι αλεπούδες αναπτύσσουν ψυχολογικά προβλήματα σε αυτό το περιβάλλον, δείχνοντας άγχος, πανικό και δυσπιστία, υιοθετώντας επιθετικές και φοβισμένες συμπεριφορές από τον περιορισμό. Οι αλεπούδες βγαίνουν μόνο από τα κλουβιά τους για να τις ταξινομήσουν οι αγρότες ανάλογα με τη γούνα τους, για να λάβουν ορισμένες κτηνιατρικές θεραπείες.

Ο τρόπος με τον οποίο χειρίζονται οι αλεπούδες είναι κρατώντας το λαιμό τους με χαλύβδινη πένσα μήκους 50 cm (28 ίντσες), με τρύπα διαμέτρου 7,5 cm (3 ίντσες) για το λαιμό των θηλυκών και 8,5 cm (3,5 ίντσες) για τα αρσενικά. Η χρήση αυτής της πένσας προκαλεί τραυματισμούς στο στόμα και στα δόντια των αλεπούδων όταν προσπαθούν να ξεφύγουν δαγκώνοντας το μέταλλο. (Bakken 1998)

Οι αλεπούδες αναπαράγονται μία φορά το χρόνο. Γεννούν την άνοιξη και οι απόγονοι μένουν με τη μητέρα για περίπου ενάμιση μήνα. Σε αυτό το σημείο, τα παιδιά απογαλακτίζονται και τοποθετούνται σε ξεχωριστά κλουβιά, καθένα από τα οποία θα μοιράζονται δύο από αυτά. Τον Νοέμβριο ή τον Δεκέμβριο, όταν έχει αναπτυχθεί η γούνα τους, οι αλεπούδες σκοτώνονται.

Οι αλεπούδες σκοτώνονται συνήθως από ηλεκτροπληξία, χρησιμοποιώντας μια συσκευή που αποτελείται από δύο ηλεκτρόδια με τα οποία εφαρμόζεται μια εκκένωση. Τα ηλεκτρόδια τοποθετούνται στο στόμα και τους πρωκτούς τους και η ηλεκτρική εκκένωση τα σκοτώνει σε διάστημα τριών έως τεσσάρων δευτερολέπτων. Οι αλεπούδες σκοτώνονται επίσης με την ένεση πεντοβαρβιτάλης ή άλλων αναισθητικών στην καρδιά τους. (<https://www.animal-ethics.org/fur-farms/?fbclid=IwAR0LkpKUURU7R26Y0Wnv7-qVvANXqg3OeQGxYog0ADZkapbeIVeBpvzNNM#sdfootnote10sym>)

3.3 Οικολογικά προβλήματα

Η γούνα και η οικολογία συνδέονται στο πλαίσιο της συζήτησης για τη βιωσιμότητα, την ηθική και τις επιπτώσεις της μόδας στο περιβάλλον. Ας εξετάσουμε τη σχέση ανάμεσα στη γούνα και την οικολογία.

Προέλευση της γούνας: Η γούνα προέρχεται από ζώα, όπως γουνάχοιροι, αλεπούδες, λυγκοφώντες κ.ά. Η παραγωγή γούνας απαιτεί την εκτροφή και σφαγή αυτών των ζώων, με τις επιπτώσεις που αυτό μπορεί να έχει στην άγρια ζωή και τις πληθυσμιακές οικοδομές.

Δεοντολογία και ηθική: Οι πολλές φορές ανθρώπινη παρέμβαση στην εκτροφή ζώων για την παραγωγή γούνας συνοδεύεται από άθλιες συνθήκες διαβίωσης για τα ζώα, συμπεριλαμβανομένης της υποβάθμισης τους. Αυτό έχει προκαλέσει αντιδράσεις από πλευράς των οικολογικών και ηθικών κοινοτήτων.

Απώλεια Βιοποικιλότητας: Ορισμένα είδη ζώων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή γούνας προέρχονται από άγρια πληθυσμιακά είδη. Η υπερβολική αλίευση ή εκτροφή μπορεί να απειλήσει τη βιοποικιλότητα και την ενδιαιτηματικότητα των οικοσυστημάτων.

Επιπτώσεις στην Τροφική Αλυσίδα: Η παγίδευση μπορεί να επηρεάσει την τροφική αλυσίδα, καθώς μπορεί να αφαιρέσει ή να επηρεάσει τους κυνηγούς και τους θηρευτές, επηρεάζοντας την ποικιλία και τη δυναμική των ειδών.

Επίπτωση στο περιβάλλον: Η εκτροφή ζώων για τη γούνα απαιτεί πόρους όπως τροφή, νερό και χώρο. Αυτό μπορεί να συμβάλει στην υπερβολική εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και στη μείωση της βιοποικιλότητας. Επίσης, η επεξεργασία της γούνας μπορεί να προκαλέσει ρύπανση και απόβλητα.

Εκπομπές Θερμοκηπίου: Η εκτροφή ζώων, ειδικά όταν συμβαίνει σε μεγάλη κλίμακα, μπορεί να προκαλέσει σημαντικές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, όπως το μεθάνιο. Αυτό συμβάλλει στην κλιματική αλλαγή και στον παγκόσμιο αντίκτυπο.

Εναλλακτικές λύσεις: Λόγω των παραπάνω προκλήσεων, έχουν αναπτυχθεί εναλλακτικές λύσεις στη μόδα που αποφεύγουν τη χρήση πραγματικής γούνας. Οι τεχνητές γούνες και οι βιομηχανικά παρασκευασμένες υλικά μπορούν να αντικαταστήσουν την πραγματική γούνα σε μεγάλο βαθμό.

Συνολικά, η σχέση ανάμεσα στη γούνα και την οικολογία είναι σύνθετη και συνδέεται με τις συνέπειες της μόδας στο περιβάλλον, την ηθική μεταχείριση των ζώων και την ανάγκη για βιώσιμες πρακτικές παραγωγής και κατανάλωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

4.1 Ευρωπαϊκός και Διεθνής χώρος

Η οικονομική διερεύνηση του κλάδου της γουνοποιίας απαιτεί μια εξαντλητική ανάλυση των οικονομικών πτυχών που συνδέονται με την παραγωγή, επεξεργασία, διανομή και κατανάλωση γούνας. Η οικονομική ανάλυση της γουνοποιίας πρέπει να προσεγγίζεται με σοβαρότητα και ολοκληρωμένη προοπτική, λαμβάνοντας υπόψη τις πολλαπλές επιπτώσεις του κλάδου στην οικονομία, το περιβάλλον και την κοινωνία.

Ο ευρωπαϊκός και διεθνής χώρος της γουνοποιίας αντικατοπτρίζει την παραγωγή, την εμπορία και τις τάσεις σχετικά με τη γούνα σε παγκόσμιο επίπεδο. Ας εξετάσουμε τα σημεία κλειδιά για τον Ευρωπαϊκό Χώρο:

- i. Παραγωγή και Εμπορία: Οι ευρωπαϊκές χώρες όπως η Δανία, η Φινλανδία, η Σουηδία και η Ελλάδα είχαν μακρά παράδοση στη γουνοποιία. Πολλές από αυτές τις χώρες έχουν εκτροφές γούνας και συμμετέχουν στην εμπορία γούνας.
- ii. Απαγόρευση και Νομοθεσία: Ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες έχουν εφαρμόσει απαγορεύσεις ή περιορισμούς στην εκτροφή ζώων για γούνα, με βάση το κύριο επιχείρημα της δεοντολογίας και της προστασίας των ζώων.
- iii. Μείωση Ζήτησης: Η δημόσια συνείδηση για την ευημερία των ζώων και το περιβάλλον έχει οδηγήσει σε μείωση της ζήτησης γούνας σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες.

Ας εξετάσουμε τα σημεία κλειδιά για τον Διεθνή Χώρο:

- i. Κύριοι Παραγωγοί: Οι μεγαλύτεροι παραγωγοί γούνας παγκοσμίως είναι η Δανία και η Κίνα. Η Δανία είναι γνωστή για την ποιότητα της γούνας της, ενώ η Κίνα είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός ποσοτικά, αλλά συχνά αντιμετωπίζει κριτική για τις συνθήκες υπό τις οποίες παράγει γούνα.
- ii. Εμπορία και Κατανάλωση: Η γούνα εξάγεται σε διάφορες χώρες και προορίζεται για διεθνή εμπορία. Οι παγκόσμιες τάσεις στη μόδα επηρεάζουν την κατανάλωση γούνας.

- iii. Διεθνείς Οργανισμοί και Δεοντολογία: Διεθνείς οργανισμοί, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουν εκφράσει ανησυχίες για την ευημερία των ζώων και τη δεοντολογία στη γουνοποιία.

Ο ευρωπαϊκός και διεθνής χώρος της γουνοποιίας αντιμετωπίζει προκλήσεις σχετικά με την ευημερία των ζώων, τις δεοντολογικές ανησυχίες και τις μεταβαλλόμενες απαιτήσεις των καταναλωτών, καθώς και τις επιπτώσεις στο περιβάλλον και την οικονομία. (Σέμος 2016).

Πίνακας 2. Παγκόσμια παραγωγή γουνοδερμάτων

Χώρα παραγωγής	Αριθμός γουνοδερμάτων
Δανία	15.000.000 γουνοδέρματα
Ολλανδία	4.900.000 γουνοδέρματα
Πολωνία	5.500.000 γουνοδέρματα
ΗΠΑ	3.200.000 γουνοδέρματα
Καναδάς	2.500.000 γουνοδέρματα
Κίνα	10.000.000 γουνοδέρματα

Πηγή: Κουσουνής, 2013

4.2 Προβλήματα στην Ελλάδα

Η γουνοποιία στην Ελλάδα αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα και προκλήσεις, που κυμαίνονται από οικονομικά θέματα έως δεοντολογικά και περιβαλλοντικά θέματα. Ορισμένα από τα βασικά προβλήματα που συνδέονται με τη γουνοποιία στην Ελλάδα είναι τα εξής τα δεοντολογικά θέματα. Η δεοντολογία στη γουνοποιία είναι συχνά υπό συζήτηση, καθώς η παραγωγή γούνας συνδέεται με την εκτροφή ζώων, και η μεταχείριση αυτών των ζώων μπορεί να είναι αμφιλεγόμενη. Οι ανησυχίες για τον τρόπο με τον οποίο διαβιούν τα ζώα και εξάγονται οι συνθήκες υγιεινής στις εκτροφές είναι σημαντικές. Η οικονομική αντιστοίχιση αποτελεί ένα εξίσου σημαντικό πρόβλημα του κλάδου της γουνοποιίας. Επειδή η παραγωγή γούνας απαιτεί υψηλά κόστη, κυρίως λόγω της φροντίδας των ζώων και των προτύπων που απαιτούνται για την επεξεργασία της γούνας, δυσκολεύει τους παραγωγούς να ανταγωνιστούν σε τιμές στη διεθνή αγορά.

Ένα άλλο πρόβλημα που συνδέεται με τη γουνοποιία στην χώρα μας είναι η μείωση της ζήτησης. Παγκοσμίως, η ζήτηση για γούνα έχει μειωθεί λόγω της αυξημένης ευαισθητοποίησης για τα ηθικά και περιβαλλοντικά ζητήματα. Αυτό έχει

επίπτωση και στην ελληνική γουνοποιία, καθώς οι καταναλωτές επιλέγουν λιγότερο να αγοράζουν γούνα. Επίσης οι μεταβαλλόμενες τάσεις στη μόδα μπορούν να επηρεάσουν τη ζήτηση γούνας. Εάν η γούνα δεν ανταποκρίνεται στις προτιμήσεις των καταναλωτών ή απορρίπτεται από σχεδιαστές μόδας, αυτό μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην εμπορία.

4.2.1 Κατακερματισμός της παραγωγής

Ο κατακερματισμός παραγωγής στη γουνοποιία αναφέρεται στο φαινόμενο όπου η παραγωγή γούνας διασπάται σε μικρούς παραγωγούς ή εκτροφείς αντί να συγκεντρώνεται σε μεγάλες βιομηχανίες. Αυτό μπορεί να συμβαίνει είτε λόγω της φύσης του κλάδου είτε λόγω πολιτικών αποφάσεων και κανονισμών που επηρεάζουν τη γουνοποιία. Πιθανοί Λόγοι Κατακερματισμού στη Γουνοποιία:

- i. **Επιπτώσεις Κανονισμών:** Οι κυβερνητικοί κανονισμοί που αφορούν την περίθαλψη των ζώων και τις συνθήκες εκτροφής μπορεί να οδηγήσουν σε πιο περιοριστικές συνθήκες για τους εκτροφείς. Αυτό μπορεί να καταστήσει δυσκολότερη τη διατήρηση μεγάλων εκτροφών.
- ii. **Ηθικές και Κοινωνικές Πιέσεις:** Οι καταναλωτές και οι οργανώσεις με ενδιαφέρον για την ευημερία των ζώων μπορεί να προωθούν πιο διαφανείς και ηθικές πρακτικές στη γουνοποιία, προτιμώντας πιθανώς τις μικρές εκτροφές με καλύτερες συνθήκες.
- iii. **Τοπικές Παραδόσεις:** Σε ορισμένες περιοχές, η γουνοποιία μπορεί να συνδέεται με τον πολιτισμό και τις τοπικές παραδόσεις. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε μικρομεσαίες εκτροφές αντί για μεγάλες βιομηχανικές μονάδες.
- iv. **Κληρονομικότητα:** Οι οικογενειακές εκμεταλλεύσεις συχνά μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά. Οι μικροί εκτροφείς μπορεί να συνεχίζουν τη δραστηριότητα αυτή με βάση την οικογενειακή παράδοση.

Ο κατακερματισμός παραγωγής μπορεί να έχει τόσο θετικά όσο και αρνητικά αποτελέσματα, ανάλογα με το πλαίσιο στο οποίο λαμβάνει χώρα. Τα θετικά αποτελέσματα είναι ότι ο κατακερματισμός της παραγωγής μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη περιφερειών ή κοινοτήτων που διαφοροποιούνται από τα μεγάλα βιομηχανικά κέντρα (Περιφερειακή Ανάπτυξη). Οι μικροί παραγωγοί μπορεί να επικεντρωθούν σε πιο εξειδικευμένα προϊόντα ή υπηρεσίες, δημιουργώντας ποικιλία

και καινοτομία (Διαφοροποίηση). Ο κατακερματισμός μπορεί να συντελέσει στη δημιουργία εργασιακών ευκαιριών και ενδυνάμωσης των τοπικών κοινοτήτων (Κοινωνική Συνοχή). (Δαγκαλίδης 2012).

Τα αρνητικά αποτελέσματα είναι ότι οι μικροί παραγωγοί μπορεί να αντιμετωπίζουν περιορισμένη πρόσβαση σε κεφάλαια, τεχνολογία και αγορές (Περιορισμένη πρόσβαση σε πόρους). Η δυσκολία συντονισμού και της αντιμετώπισης προβλημάτων ενδέχεται να αυξάνεται λόγω του μεγάλου αριθμού μικρών παραγωγών (Διασπορά Προβλημάτων). Τέλος ο μικροκατασκευαστικός χαρακτήρας μπορεί να μειώσει την αποδοτικότητα και να περιορίσει τη δυνατότητα επίτευξης οικονομιών κλίμακας (Αποδοτικότητα και Κλίμακα).

4.2.2 Έλλειψη συνεργατικής συνείδησης

Η παραγωγή γούνας είναι μια δραστηριότητα που έχει προκαλέσει αντιφάσεις και συζητήσεις λόγω των ηθικών και περιβαλλοντικών ανησυχιών που σχετίζονται με αυτήν. Η έλλειψη συνεργατικής συνείδησης στην παραγωγή γούνας αντικατοπτρίζει τη σύγκρουση αναγκών και αξιών μεταξύ διάφορων ενδιαφερόμενων μερών, όπως οι κτηνοτρόφοι γούνας, οι ζωόφιλοι, οι περιβαλλοντολόγοι και οι καταναλωτές. Η έλλειψη αυτή αναφέρεται σε διάφορες πτυχές όπως:

- i. Οι ηθικές ανησυχίες - Πολλοί άνθρωποι ανησυχούν για την παραγωγή γούνας λόγω των συνθηκών υποκείμενων ζώων σε κτηνοτροφικές μονάδες και τις πρακτικές σφαγής. Ορισμένοι θεωρούν ότι αυτή η δραστηριότητα είναι ανεπιθύμητη και ακατάλληλη για τη μεταχείριση των ζώων.
- ii. Το βιώσιμο περιβάλλον - Η παραγωγή γούνας συνδέεται με την ανάγκη για μεγάλο αριθμό ζώων και την απαίτηση πόρων όπως το νερό και η τροφή. Ορισμένοι ανησυχούν για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της μαζικής παραγωγής γούνας.
- iii. Οι εναλλακτικές λύσεις - Ορισμένοι προτιμούν εναλλακτικές λύσεις όπως την τεχνητή γούνα που δεν απαιτεί την θυσία ζώων και μπορεί να είναι πιο βιώσιμη από περιβαλλοντική άποψη.

4.2.3 Η εικόνα της Ελληνικής γούνας

Η ελληνική γούνα έχει μια μακρά ιστορία και παράδοση στον τομέα της παραγωγής γούνας. Η εικόνα της ελληνικής γούνας συνδέεται συχνά με την ποιότητα, την πολυτέλεια και το στυλ. Έχει αποκτήσει φήμη για την υψηλή ποιότητα των γούνινων προϊόντων της. Η χρήση υψηλής ποιότητας γούνας και η επιδεξιότητα στην επεξεργασία της καθιστούν εκλεπτυσμένη και πολυτελή. Επίσης οι έλληνες σχεδιαστές και κατασκευαστές γούνας δημιουργούν πολλά διάφορα σχέδια και στυλ για τα γούνινα προϊόντα τους, ανταποκρινόμενοι στις μόδες και τις προτιμήσεις των αγοραστών. Τέλος η παραγωγή γούνας στην Ελλάδα έχει ρίζες που φτάνουν πίσω στην αρχαιότητα, και αυτή η μακρά παράδοση είναι εμφανής στην ποιότητα και την εμπειρία των ελληνικών γουναρικών επιχειρήσεων.

Η αγορά γούνας εξακολουθεί να υπάρχει, αν και η καταναλωτική ζήτηση για γούνες έχει υποστεί αλλαγές λόγω ηθικών και μόδας παραγόντων. Οι επιχειρήσεις στον τομέα προσαρμόζονται στις εκάστοτε τάσεις της αγοράς. Λόγω των ανησυχιών για την προστασία των ζώων και την περιβαλλοντική βιωσιμότητα, η ελληνική γούνα έχει αναπτύξει προγράμματα που προωθούν την αιεφόρο παραγωγή και την υπευθυνότητα στον τομέα της. Οι εξαγωγές γούνας από την Ελλάδα αποτελούν σημαντικό τμήμα της ελληνικής οικονομίας. Οι κύριοι αγοραστές συνήθως περιλαμβάνουν τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ρωσία, την Κίνα και άλλες χώρες με αναζωογονημένο ενδιαφέρον για την γούνα. (Καραγιαννίδης 2012).

Πίνακας 3. Η εξέλιξη της παραγωγής γουνοδερμάτων 2003 – 2019 στην Ελλάδα

Έτος	Τεμάκια γουνοδερμάτων
2003 - 2007	< 500.000
2008 - 2010	500.000 – 1.000.000
2011	1.000.000 – 1.500.000
2012	1.500.000 – 2.000.000
2013 - 2014	2.500.000 – 3.000.000
2015	1.500.000 – 2.000.000
2016	1.000.000 – 1.500.000
2017 - 2018	2.500.000 – 3.000.000
2019	2.000.000 – 2.500.000

Πηγή στοιχείων: Σύλλογος γουνοποιών - <https://vegaia.gr/issue/goyna-stinellada/> Διάφορες πηγές

4.3 Η οικονομία της Δ. Μακεδονίας στον κλάδο

Η Δυτική Μακεδονία είναι μια περιοχή στη βόρεια Ελλάδα που συμβάλλει σημαντικά στην παραγωγή γούνας στη χώρα. Η παραγωγή γούνας είναι μια παραδοσιακή βιομηχανία σε αυτήν την περιοχή και έχει συμβάλει στην τοπική οικονομία και την απασχόληση. Οι περιοχές της Δυτικής Μακεδονίας, όπως η Καστοριά και η Σιάτιστα, είναι γνωστές για την παραγωγή υψηλής ποιότητας γούνας. Τα ζώα εκτρέφονται με προσοχή και η διαδικασία συλλογής της γούνας γίνεται με παραδοσιακούς τρόπους, συμβάλλοντας στην ποιότητα του προϊόντος.

Σήμερα η Καστοριά αποτελεί κέντρο παγκόσμιου ενδιαφέροντος για το εμπόριο της γούνας και των υποπροϊόντων αυτής καθώς είναι από τα σημαντικότερα κέντρα παραγωγής και επεξεργασίας της Ευρώπης. Εξάγει τα προϊόντα της σε διεθνή αγορές, συμβάλλοντας έτσι στην εξωστρέφεια της περιοχής και στην αύξηση των εξαγωγών της χώρας.

4.4 Προοπτικές

Ο κλάδος της γουνοποιίας αντιμετωπίζει προκλήσεις, αλλά παραμένει ένας σημαντικός τομέας στον χώρο της μόδας και της παραγωγής πολυτελών προϊόντων. Ενώ οι προοπτικές της γουνοποιίας εξαρτώνται από πολλούς παράγοντες, όπως η καταναλωτική ζήτηση, η αειφορία, και η νομοθεσία, υπάρχουν μερικές πιθανές κατευθύνσεις και προοπτικές που ο κλάδος μπορεί να εξετάσει:

- i. Αειφορία και Βιωσιμότητα: Η καταναλωτική τάση προς την αειφορία και την προστασία του περιβάλλοντος έχει αυξηθεί. Οι επιχειρήσεις γουνοποιίας μπορούν να επικεντρωθούν στη διατήρηση της βιωσιμότητας, τη μείωση των εκπομπών, και την χρήση πιο βιώσιμων υλικών.
- ii. Νέες Τεχνολογίες: Η χρήση νέων τεχνολογιών, όπως η εικονική γούνα, μπορεί να επιτρέψει στις επιχειρήσεις να δημιουργήσουν γούνινα προϊόντα χωρίς τη χρήση πραγματικής γούνας, μειώνοντας την επιβάρυνση στα ζώα.
- iii. Προσαρμογή στην Ζήτηση: Οι επιχειρήσεις μπορούν να ανταποκριθούν στις μεταβαλλόμενες τάσεις και τις απαιτήσεις των καταναλωτών, δημιουργώντας καινοτόμα σχέδια και προϊόντα που να ανταποκρίνονται σε αυτές.
- iv. Προώθηση της Εξωστρέφειας: Ο κλάδος μπορεί να εξετάσει την αύξηση των εξαγωγών και την επέκταση σε νέες διεθνείς αγορές.

- v. Προστασία της Ποιότητας: Οι επιχειρήσεις μπορούν να διατηρήσουν την υψηλή ποιότητα των προϊόντων τους και να επενδύσουν στον σχεδιασμό και την κατασκευή υψηλής ποιότητας γούνινων ενδυμάτων και αξεσουάρ.

Συνοψίζοντας, ο κλάδος της γουνοποιίας μπορεί να εξελιχθεί και να ευδοκιμήσει με την προσαρμογή στις νέες τάσεις και την αειφόρο παραγωγή, καθώς και με τη διατήρηση της ποιότητας και την προσαρμογή στις ανάγκες της αγοράς.

4.4.1 Παγκόσμια ζήτηση

Η κρίση στη γουνοποιία έχει παγκόσμιες διαστάσεις και έχει επηρεάσει τον κλάδο σε πολλές χώρες. Η παγκόσμια ζήτηση για γουνοποιία έχει υποστεί αλλαγές στη διάρκεια των τελευταίων ετών λόγω ποικίλων παραγόντων, και ποικίλει ανάλογα με την γεωγραφική περιοχή, τις μόδες, τις ηθικές ανησυχίες και τις περιβαλλοντικές προτιμήσεις. Παρόλα αυτά η παγκόσμια ζήτηση γουνοδερμάτων παρουσιάζει ενθαρρυντικές αντιστάσεις έναντι της οικονομικής κρίσης. Επίσης αναμένεται μια ανοδική πορεία στον τομέα αυτόν τα επόμενα χρόνια καθώς οι επιχειρήσεις του κλάδου παρακολουθώντας τις τάσεις της αγοράς, προσαρμόζονται ανάλογα για να διατηρήσουν την ανταγωνιστικότητά τους. (Δαγκαλίδης, 2012).

4.4.2 Ανάπτυξη εκτροφής

Η ανάπτυξη μιας εκτροφής γουνοποιίας απαιτεί προσεκτικό σχεδιασμό, επενδύσεις και την τήρηση υψηλών προτύπων όσον αφορά την μεταχείριση των ζώων και τις περιβαλλοντικές πρακτικές. Οι παράγοντες που μπορούν να ευνοήσουν την ανάπτυξη του κλάδου περιλαμβάνουν την υψηλή ζήτηση, την επικερδή εμπορία (προσιτές αλλά κερδοφόρες τιμές προϊόντων), την υγιή εκτροφή (φροντίδα ζώων για παραγωγή γούνας υψηλής ποιότητας), την καινοτομία, την βιώσιμη διαχείριση (φροντίδα περιβάλλοντος), την νομοθεσία, την εκπαίδευση και την έρευνα.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η γούνα είναι ένας πολύ συζητούμενος τομέας και ότι η τήρηση υψηλών προτύπων και πρακτικών είναι ουσιώδης για την επιτυχία και τη βιωσιμότητα της εκτροφής. Η ανάπτυξη του κλάδου πρέπει να γίνει με σεβασμό προς την ευημερία των ζώων και την αειφόρο διαχείριση του περιβάλλοντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά, η εκτροφή των γουνοφόρων ζώων και πιο συγκεκριμένα της αλεπούς αποτελεί μια διαδεδομένη πρακτική τόσο στις χώρες του εξωτερικού όσο και της Ελλάδας, κυρίως στην Δ. Μακεδονία. Συνολικά, η εκτροφή γουνοφόρων ζώων είναι ένα θέμα με πολλές πτυχές και οι απόψεις ποικίλουν ανάλογα με την ηθική, τις κοινωνικές και τις περιβαλλοντικές αξίες του καθενός. Οι νόμοι και οι κανονισμοί σχετικά με την εκτροφή γουνοφόρων ζώων διαφέρουν ανάλογα με τη χώρα, αλλά ο σεβασμός της ευημερίας των ζώων και η βιωσιμότητα της βιομηχανίας είναι συνήθως σημαντικά θέματα προς συζήτηση και αντιμετώπιση.

Η γουνοποιία είναι μια βιομηχανία που έχει προκαλέσει εκτεταμένες συζητήσεις και αντιφάσεις λόγω των παραπάνω. Το μέλλον της γουνοποιίας εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των αλλαγών στις καταναλωτικές συνήθειες, των νομοθετικών ρυθμίσεων και της ευαισθητοποίησης του κοινού. Οι οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις της γουνοποιίας πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη λήψη αποφάσεων που αφορούν την εκτροφή και τη χρήση των γουνοζώων.

Οι προοπτικές της γουνοποιίας εξαρτώνται από την βιώσιμη παραγωγή, την χρήση νέων τεχνολογιών, την δημιουργία καινοτόμων προϊόντων και τη συμμόρφωση των παραγωγών δηλαδή την ικανότητα της βιομηχανίας να προσαρμοστεί σε νέες απαιτήσεις και να σέβεται τις ηθικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές αξίες της εποχής.

Εικόνα 18. Αλεπού

Πηγή: <https://infonews24.gr/2022/06/18/taize-tin-alepoy-stoma-poy-ton-dagkose-ti-leei-to/>

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

- Αναστασάκης, Χ. και Θώμου Μ. Ζ., (2020), Εκτροφή ζώων και παραγωγή γουνοδερμάτων. Άρθρο.
- Αργυράκης Ι. και Ματσούκας Ι., (1995), Χοιροτροφία, Γουνοφόρα ζώα, Κονικλοτροφία Τάξη ΤΕΛ. Αθήνα
- Γιανακοπούλου Μ., (2012), Εκτροφή Μινκ στη Βόρειο Ελλάδα για Παραγωγή Γούνας Δυνατότητες και Προοπτικές. Πτυχιακή Διατριβή, ΤΕΙ Πειραιά.
- Δαγκαλίδης, Α., (2012), Γουνοποιία, Κλαδική μελέτη 17. Τράπεζα Πειραιώς.
- Ευσταθίου Λ., (1998), Μικρές εκτροφές οικογενειακού τύπου: 21ος αιώνας "επιστροφή στη φύση". Εκδ. Επτάλοφος ΑΒΕΕ, Αθήνα.
- Καραγιαννίδης Ε., (2012), Ένας αμφιλεγόμενος κλάδος δίνει ανάσα στην οικονομία της Δυτικής Μακεδονίας. Άρθρο.
- Κουσουνής, Γ. (2013). Εκτροφή Γουνοφόρων Ζώων. Προοπτικές περαιτέρω ανάπτυξης του κλάδου αυτού στην Ελλάδα. Επιθεώρηση Ζωοτεχνικής Επιστήμης.
- Λαζαρίδου, Α., (2009), Οι προοπτικές ανάπτυξης της Ελληνικής γούνας. Μεταπτυχιακή Διατριβή, Θεσσαλονίκη.
- Σέμος Ν., (2016), Φυσιογνωμία ζωοτεχνικής και οικονομικής διαχείρισης εκτροφής γουνοφόρων ζώων στην Περιφέρεια Δ. Μακεδονίας. Μεταπτυχιακή διατριβή, Θεσσαλονίκη.
- Σέμος Ν., (2023), Υφιστάμενη κατάσταση και στρατηγικές ανάπτυξης του κλάδου της εκτροφής γουνοφόρων ζώων στην Περιφέρεια Δ.Μακεδονίας. Διδακτορική διατριβή, Θεσσαλονίκη.
- Σπάης Α.Β. και Ντότας Β.Δ., (2014), Εκτροφή και Παθολογία γουνοφόρων ζώων βιζόν και αλεπούς. Εκδ. Γιαχούδη, Θεσσαλονίκη.

Σπάης Α.Β., Φλώρου - Πανέρη Π. και Χρηστάκη Ε., (2002), Ζωοτροφές & Σιτηρέσια. Εκδ. Σύγχρονη Παιδεία, Θεσσαλονίκη, σελ 193 – 199.

Χατζημηνάογλου Ι., (1998), Κονικλοτροφία. Εκδ. Γιαχούδη, Θεσσαλονίκη.

Χρηστάκη Ε. και Φλώρου - Πανέρη Π., (2015), Ζωοτροφές και καταρτισμός σιτηρέσιων παραγωγικών ζώων. Εκδ. Τζιόλα, Αθήνα, σελ 56, 67-70.

Ξένη

Bakken, M., (1998), Η επίδραση μιας βελτιωμένης σχέσης ανθρώπου-ζώου στην αναλογία φύλου στις γέννες και στην ανάπτυξη και τη συμπεριφορά σε cubs μεταξύ εκτρεφόμενης ασημένιας αλεπούς (*Vulpes vulpes*). *Applied Animal Behavior Science* , 56, σελ 309-317.

Bleavins M.R. και Aulerich R.J., (1981), Feed consumption and food passage time in mink (*Mustela vison*) and European ferrets (*Mustela putorius furo*). *Laboratory Animal Science* 1981 Jun;31.

Grant Maxie M., (2015), Jubb, Kennedy & Palmer' 's Pathology of Domestic Animals: Volume 2.

Kleiman, D.G., Thompson K.V. και Kirk C, (2009), Wild mammals in captivity, Second Edition. Chicago.

Parker S., (1989), Grzimek's Encyclopedia of Mammals. Publisher McGraw-Hill, New York.

The Parliament Magazine, (2013), European Fur Information Centre. σελ 3-4.

Διαδίκτυο

Απειλούμενο είδος: Γκρίζος Λύκος, URL:
https://www.pawfinder.gr/apeiloumeno_eidos_gkrizos_lykos/
(Προσπελάστηκε στις 22/06/2023).

ΓΟΥΝΑ: Παγκόσμια κατάρρευση. URL: <https://vegaia.gr/goyna-pagkosmia-katarreysi/> (Προσπελάστηκε στις 07/08/2023).

Εκτροφή γουνοφόρων, URL:
<https://animalproduction.wordpress.com/2009/02/01/89%ce%bd/>
(Προσπελάστηκε στις 04/07/2023).

Περικλής Μπρίτσας και Χρήστου Σώκου Δασολόγου, Αλεπού *Vulpes vulpes*
Οικογένεια: Canidae URL:
<http://www.greppas.gr/thireftes/alepou/alepou.html> (Προσπελάστηκε στις
22/06/2023).

Φόρκυς Ἡρωδίων Κωνσταντίνου, Τα γουνοφόρα ζώα. URL:
<https://slideplayer.gr/slide/14315024/> (Προσπελάστηκε στις 22/06/2023).

Furbearer Conservation, What is a furbearer?. URL:
<https://furbearerconservation.com/what-is-a-furbearer> (Προσπελάστηκε στις
23/06/2023).

John P. Rafferty, Red fox. URL: <https://www.britannica.com/animal/red-fox-mammal>
(Προσπελάστηκε στις 23/06/2023).

Michael Ray, Beaver. URL: <https://www.britannica.com/animal/beaver>
(Προσπελάστηκε στις 23/06/2023).

Wikipedia, Γουνοποιία της Καστοριάς. URL:
https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%93%CE%BF%CF%85%CE%BD%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%AF%CE%B1_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%9A%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%B9%CE%AC%CF%82 (Προσπελάστηκε στις 29/06/2023).

Wikipedia, Fur farming. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Fur_farming
(Προσπελάστηκε στις 29/06/2023).